

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયનન્દસુરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

જૈના રક્ષન્તુ ધર્મં વિમલમતિયુતાસ્ત્યક્તરાગાદિદોષા

જૈનાન્ ધર્મઞ્ચ પાતુ પ્રશિથિલપ્રબલક્રોધશત્રુનુદારાન્ ।

જૈનૈસ્ત્સાદશીલૈઃ પ્રિય નિજવિષયૈરસ્તુ ભદ્રં સ્વમૂર્મે

‘આત્માનન્દ’ પ્રકાશો વિતરતુ ચ સુખં શ્રી જિનાક્ષાપરેભ્યઃ ॥ ૧ ॥

પુ૦ ૨૪ મું } વીર સં. ૨૪૫૩. માર્ગશિર્ષ આત્મ સં. ૩૧ { એક ૫ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સમા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧ વિશુ-વિનંતિ ...	...૧૨૩	૬ મંત્રી મુદ્રા... ..	...૧૩૬
૨ વિશ્વરચના પ્રબંધ... ..	...૧૨૪	૭ વર્તમાન સમાચાર ...	...૧૪૩
૩ ભદ્રેશ્વર તીર્થ ...	...૧૨૮	૮ ગ્રંથાવલોકન અને સાહ્યાર સ્વીકાર. ૧૫૩	
૪ શ્રી મૂળચંદ્રણ ગણી અષ્ટક ...	...૧૩૧	૯ પ્રકીર્ણ.	...૧૫૫
૫ જૈન સંખ્યાવત. ...	...૧૩૩		

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં સાહ્ય ગુલાબચંદ લલુભાઈએ છાપ્યું.

છપાય છે.

છપાય છે.

છપાય છે.

“ આત્મવિશુદ્ધિ ગ્રંથ. ”

જેમાં શુદ્ધ આત્માનું સ્વરૂપ, શુદ્ધ આત્માનું આરાધન, આત્મપ્રાપ્તિનાં સાધનો, વિકલ્પોથી થતું દુઃખ, જીવનો પશ્ચાત્તાપ વગેરે અનેક વિષયોથી ભરપૂર સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં કોઈ પણ મનુષ્ય સમજી શકે તેવી રીતે આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકેશરસૂરીજીએ લખેલો આ ગ્રંથ છે. જેના પઠનપાઠનથી વાચકને આત્માનંદ થતાં, કર્મોને નાશ કરવાની પ્રબળ ઇચ્છા થતાં મોક્ષને નજીક લાવી મુકે છે. આત્મસ્વરૂપના ઇચ્છક મનુષ્યને આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક વાંચતાં પોતાનો જન્મ સફળ થયો માની તેટલો વખત તો ચોક્કસ શાંતરસ-વૈરાગ્યરસમાં મગ્ન થાય છે. વિશેષ ખાત્રી વાંચીને કરવા લક્ષ્યમણ છે.

વસંતપંચમીના રોજ પ્રકટ થશે. અમારે ત્યાંથી મળશે.

નમ્ર સુચના.

અમારા માનવંતા સભાસદોને જણાવવા રજા લખ્યે છીએ કે સભાનો સં. ૧૬૮૨ ના આશો વદી ૦)) નો રીપોર્ટ તૈયાર થાય છે, થોડા દિવસ પછી તે પ્રકટ થશે જેથી તે સંબંધમાં કોઈપણ સભાસદ બંધુઓએ કોઈ સુચના કરવા જેવું હોય તો સભાને લખી જણાવવું, જેથી અગાઉ મળનારી મીટીંગમાં તે રજુ કરવામાં આવશે.

જૈન પંચાંગ.

ચાલુ વર્ષના પંચાંગ જૈન બંધુઓ પોતાના આચાર, ધાર્મિક દરેક ક્રિયામાં ઉપયોગ રાખી લાભ લે તે માટે પ્રકટ કરેલ છે. કિંમત માત્ર પોણાચાનો (નવ પાઇ.) પોસ્ટેજ જુડું.

નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શ્રી વિજયઆણંદસૂરી મોટા ગચ્છના જ્ઞાનભંડાર. સાણંદ.	ખીજા વર્ગના લા. મે. માંથી પે. વ. લા. મે.
૨ શ્રી સાગરગચ્છના જ્ઞાનભંડાર.	સાણંદ. ખીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર.
૩ શેઠ ગુલાબચંદલાલ રાધવજી.	વઢવાણકાંપ.
૪ દલાલ અમરચંદ કાનજીભાઈ.	ભાવનગર.
૫ ડોક્ટર સાંહેબ, વીઠલદાસભાઈ જીવરાજભાઈ દોશી. ભાવનગર.	”

શ્રી પંચપ્રતિકમણ સૂત્ર અર્થ સહિત.

મૂળ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ, નોટ વગેરે. તદ્દન શિક્ષણની પદ્ધતિએ નવી શૈલીથી અર્થ વગેરે સહિત રચના, બાળક, બાળકીઓ જલદીથી મૂળ તથા અર્થ સરલ રીતે શીખી શકે તેવી રીતે તૈયાર કરી છપાવેલ છે. શાળાઓ માટે ખાસ ઉપયોગી. વધારે લખવા કરતાં મંગાવી ખાત્રી કરો. કિં. રૂ. ૧-૧૨-૦ મુદ્દલ કિંમત પોસ્ટેજ જુડું.

આ સભા તરફથી બહાર પડેલ ઉત્તમોત્તમ ગુજરાતી પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦	૨૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૨ નવનત્વનો સુંદર ઓધ	૦-૧૦-૦	૨૭ ગુરુગુણ છત્રીશી	૦-૮-૦
૩ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦	૨૮ શ્રી શત્રુજય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૪ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૨૯ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય, પદ્ય, અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૫ જૈનતત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦	૩૦ શ્રી ઉપદેશ સંપત્તિકા	૧-૦-૦
૬ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦	૩૧ સંબોધ સિતરી	૧-૦-૦
૭ નયમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦	૩૨ ગુણમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૮ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦	૩૩ સુસુખનૃપાદિ કથા.	૧-૦-૦
૯ કુમાર વિહાર શતક, મૂળ અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦	૩૪ આદર્શ સ્ત્રી રત્નો	૧-૦-૦
૧૦ પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૪-૦	૩૫ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦
૧૧ નવપાણ્ય પ્રકારો પૂર્ણ અર્થ સહિત	૦-૮-૦	૩૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો.	૨-૦-૦
૧૨ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦	૩૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૨-૮-૦
૧૩ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦	૩૮ શ્રી દાન પ્રદીપ	૩-૦-૦
૧૪ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦	૩૯ શ્રી નવપદ્મ પૂર્ણ અર્થ ફૂટનોટ સહિત	૧-૪-૦
૧૫ શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦	૪૦ શ્રી કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૧૬ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦	૪૧ શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ પૂર્ણ સંગ્રહ	૧-૮-૦	૪૨ શ્રી આચારોપદેશ (રેશમી પાકું કપડાનું આઈડીંગ)	૦-૮-૦
૧૮ જંજુસ્વામી ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૩ કુમારપાળ પ્રતિબોધ.	છપાય છે.
૧૯ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ (ગુજરાતી)	૧-૦-૦	૪૪ ધર્મગિન્દુ (આવૃત્તી બીજી)	,,
૨૦ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે	૧-૦-૦	૪૫ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત	૧-૧૨-૦
૨૧ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦	૪૬ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	છપાય છે.
૨૨ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૭ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	,,
૨૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	૧-૦-૦		
૨૪ પ્રકરણ પુષ્પમાલા બીજું	૦-૮-૦		
૨૫ અનુયોગદાર સૂત્ર	૦-૮-૦		

પરચુરણ પુસ્તકો.

તત્વનિર્ણયપ્રાસાદ	૧૦-૦-૦	સંજ્ઞાયમાળા ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦
પ્રમેયરત્નકોષ	૦-૮-૦	,, ભાગ ૨ જો	૨-૦-૦
જૈનભાનુ	૦-૮-૦	,, ભાગ ૩ જો	૨-૦-૦
વિશેષનિર્ણય	૦-૮-૦	,, ભાગ ૪ થો	૨-૦-૦
વિમલવિનોદ	૦-૧૦-૦	સમ્યક્ત્વદર્શન પૂર્ણ	૦-૧-૦
સંજ્ઞાસંનિમિત્ર	૪-૦-૦	ચૌદરાજલોક પૂર્ણ	૦-૧-૦
અમ્યકુમારચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૨-૪-૦	નવપદ્મ મંડલ	૦-૪-૦
,, ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦	નવપદ્મ મંત્ર	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાય શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, શા. મેઘજી હીરજી જુકસેલર, શ્રાવક ભીમસી માણેક, સલોત અમૃતલાલ અમરચંદ વિગેરેનાં પુસ્તકો પણ અમારે ત્યાંથી મળી શકશે. નેકો જ્ઞાનપ્રાતામાં જાય છે. જેથી મંગાવનારને પણ લાભ છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

- ૧ કુમારપાળ પ્રતિબોધ—ઉત્તિહાસ અને ઉપદેશની દૃષ્ટિએ અનેક કથાઓ સહિત—શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે કુમારપાળ રાજાને જે ઉપદેશ દર્શાવેલ કથાઓ સહિત આપી જૈન રાજા બનાવેલ છે, તે અન્યધર્મી વાંચતાં પણ જૈન બની જાય છે તો જૈનધર્મી તે વાંચતાં પરમ જૈન બને તેમાં શું નવાઈ? ૬૦ ફારમ શુમારે ૫૦૦ પાના રોયલ મોટી સાઇઝ=શેઠ નાગરદાસભાઈ પુરષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે—
- ૨ શ્રી ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ કૃત મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે. આપણી શ્રી જૈન કોન્ફરન્સની એન્જ્યુકેશનભોડે પાઠશાળાઓના અભ્યાસક્રમ તરીકે દાખલ કરેલ છે. દરેક જૈન તેનો અભ્યાસી હોવો જોઈએ.
- ૩ શ્રી પેથડકુમાર ચરિત્ર—અર્વાચીન ઇતિહાસીક ગ્રંથ ઉત્તમ ચરિત્ર મૂળ આ સભાએ છપાવેલ છે આ તેનું ભાષાંતર છે.
- ૪ શ્રી ત્રિમલનાથ ચરિત્ર—વિવિધ ઉપદેશ અને ચમત્કારિક અનેક કથાઓ સહિત (ખાસ વાંચવા લાયક)
- ૫ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—અર્વાચીન બાવીશ મહાન (આચાર્યશ્રી) પુરષોત્તમ ચરિત્રો (ઇતિહાસિક ગ્રંથ).
- ૬ આત્મવિશુદ્ધિ.

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુતત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાંચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈનાગમોનું દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથનાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરસ છતાં પ્રૌઢભાષ માં વર્ણવેલ છે જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાંચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આ ૥ શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાંચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાના જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્ત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અજ્ઞાત બે અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખામી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ ટપાસ ખચ જુદું પડશે અમારે લાંથી મળી શકશે.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

તત્પુનર્દ્વિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સુખ્વેષોઽધમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૪ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૩. માર્ગશિર્ષ, આત્મસંવત્ ૩૧. } અંક ૫ મો.

“ વિભુ-વિનંતિ ”

(રાગ-ભાટ)

શત્રુજય શ્રી આદિનાથ,	વિનવિચ્છે દર્શન દેજે દાદ;
આળ્યા આ આકૃત આલ,	વિદારો નાભિનંદન શિરતાજ.—એ ટેક.
૧ રમ્ય રમે રગ રગ રઢીયાળું,	શત્રુજય સુરરાજ;
તરણ તારણ તીર્થ અંમોહું,	શાશ્વત સુવિખ્યાત.....વિનવિચ્છે.
૨ વાર નવાણું વીચર્યા સિદ્ધક્ષેત્રે,	ઋષભ ત્રિભુવન રાય;
સંયમે સિદ્ધિ વર્યા સોભાગી,	તોડી અષ્ટ કર્મ જાળ.....વિનવિચ્છે
૩ રવિ શશી સમ શિરોમણી શોભે,	સિદ્ધાચળ ગિરિરાજ;
લક્ષિત લરી લરી ભાવે ભાવે,	ભાગે ભવભય ભાર.....વિનવિચ્છે.
૪ ગાજતું ગુજતું કલરવ કરતું,	ગરવી ગુર્જર ગામ;
ઉજ્જડ પરવશ શૂન્ય જણાયે,	ક્યાંથી પ્રકાશ્યાં પાપ.....વિનવિચ્છે.

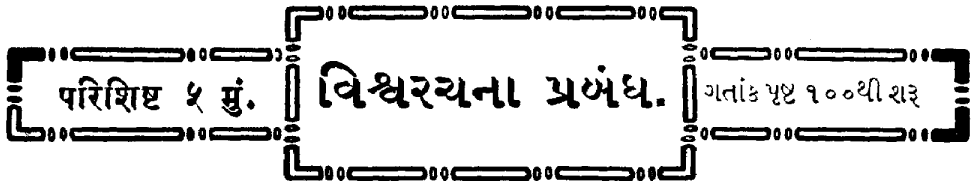
૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૫ વિભુ વિરહમાં વાણું વાયાં, કેટલા દિનનાં આજ !
યુગ યુગ સમ ભાસે દિન વાણું, નવ અંતર આરામ.....વિનવિએ.
- ૬ વિરહ વેદના થાયે ભારી, ગહન શુન્ધવાણી થાય;
નિશ્વાસ નિત નાખે :નરનારી, વહી વિવિધ વિલાપ.....વિનવિએ.
- ૭ તલસે જ્યમ જળચર જળકાળે, જૈન જગત જનધામ;
નામ રટે પિયુ પિયુ પપૈયા, દર્શન અમ પોકાર.....વિનવિએ.
- ૮ ખાળી રહી વીરખાળનાં હૈયાં, અન્યાય અગ્નિ જવાળ;
છાંટો યુગવવા ન્યાયનું વારિ, દયા નિધિ દીનપાલ....વિનવિએ.
- ૯ ડગમથુ થાયે ઝોલાં ખાયે, અમ જીવનનું નાવ;
પાર ઉતારો નાવ સુકાની, ભવહરીયે તોફાન.....વિનવિએ.
- ૧૦ આવો આદિશ્વર અલખેલા, સંકટ સમયે સહાય;
જપ તપ વ્રત આ વાર વરીશું, પ્રાણુપ્રિય યાત્ર કાજ.....વિનવિએ.
- ૧૧ અધિષ્ઠાયિકા દેવ ને દેવી, આશ તીરથ ઉદ્ધાર,
પ્રેરો નરેશમાં સુમતિ બુદ્ધિ, આડે ન આવે જરાય.....વિનવિએ.

રચનાર:—મણીલાલ માણેકચંદ મહુવાવાલા.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય.

૪૬ વસ્તુના મુખ્ય લક્ષણો.

કલકત્તાના પ્રેસીડન્સી કોલેજના રસાયણશાસ્ત્રના પ્રોફેસર પ્રફુલ્લચંદ્રરાય.

ડી. ઇસસી. પી.ઈ. ડી.

ઉપરના લેખનો અનુવાદ.

જેનોના નવતત્વોમાં અજીવ પાંચ પ્રકારના છે. જેમાંના ચાર ધર્મ, અધર્મ, કાળ, અને આકાશ અમૂર્ત છે અને પાંચમો પ્રકાર મૂર્ત છે. આ મૂર્ત પ્રકારને પુદ્ગલ કહે છે, અને આ પુદ્ગલ એજ શક્તિનો ધારક છે. અજીવ દ્રવ્યમાં દરેક વસ્તુ દ્રવ્ય અને પર્યાય રૂપે હોય છે. આ પર્યાયના પાણુ બે ભેદ છે. પરિરપન્દ અને પરિણામ અને તે કુદરતનો સઘળો ખુલાસો આધ્યાત્મિક રીતે નહીં પણ

વિશ્વરચના પ્રથમ.

૧૨૫

ભૌતિક રૂપે આપે છે. પુદ્ગલ જે રીતે માલૂમ પડે છે, અણુરૂપે અથવા સ્કન્ધ રૂપે. પુદ્ગલની સામ્યાવસ્થાથી જૈનો આનો આરંભ કરે છે. જેના ભેદથી અનેક પરમાણુમય વિભાગ પડે છે, અને જેના સંઘાત, ભેદ અને સંઘાતભેદથી સ્કન્ધો બને છે. આણુના ભાગ પડતા નથી. તે અનાદિ છે, મધ્ય રહિત છે, અને અંત-રહિત છે. આણુ એ પુદ્ગલનો અનન્તમો ભાગ છે, છતાં તે શાશ્વત છે અને છેવટનો છે. સ્કન્ધના દ્રવ્યણુકથી આરંભી અનંતાણુક સુધી અનેક વિભાગ પડે છે. દ્રવ્યણુક જે પરમાણુઓનાં બને છે. દ્રવ્યણુકમાં એક આણુ ઉમેરવાથી તે ત્ર્યણુક બને છે, અને આ રીતે અનન્તાણુક સુધી જાણવું. ‘સંખ્યેય,’ ‘અસંખ્યેય,’ ‘અનન્ત’ અને ‘અનન્તાનન્ત.’ એમ વિભાગો પડે છે.

જડવસ્તુના મુખ્ય લક્ષણો.

પુદ્ગલનાં જે પ્રકારનાં લક્ષણો છે. કેટલાંક લક્ષણો પરમાણુમાં તેમજ સ્કન્ધમાં માલૂમ પડે છે, અને કેટલાંક લક્ષણ તે કેવળ સ્કન્ધમાંજ માલૂમ પડે છે, પ્રથમ વિભાગમાં સ્પર્શ, રસ, ગન્ધ અને વર્ણનો ગુણનો સમાવેશ થાય છે. મૂળ પુદ્ગલ એકજ સ્વરૂપી હોવાથી, અને અનિશ્ચિત હોવાથી પરમાણુના સઘળા ગુણો પરિણામનું ફળ છે. આ પ્રમાણે પરિણામ પામે છે. દરેક પરમાણુને અનેક પ્રકારનો રસ, ગન્ધ અને વર્ણ હોય છે, અને જે પ્રકારના સ્પર્શ હોય છે :જેવા કે ખર, સ્નિગ્ધ, ઉષ્ણ કે શીત. પૃથ્વીકાય, અપ્કાય વગેરેના પુદ્ગલો એકજ સ્વરૂપી પુદ્ગલના જુદા જુદા ભેદો છે. સ્પર્શના પ્રકાર જેમ કે ખર, સ્નિગ્ધ, ઉષ્ણ, શીત વગેરે પ્રથમ દેખાય છે, પણ આ સ્પર્શ ગુણમાં રસ, ગન્ધ અને વર્ણનો પણ સમાવેશ થાય છે. દ્રવ્યણુક, ત્ર્યણુક, અથવા વધારે વધારે આણુના સ્કન્ધમાં સ્પર્શ, રસ, ગન્ધ અને વર્ણ ઉપરાંત ભૌતિક સાત લક્ષણો હોય છે.

(૧) શબ્દ (૨) બન્ધ (૩) સૌક્ષ્મ્ય, સ્થૌલ્ય, (૪) સંસ્થાન (૫) ભેદ (૬) તમઃ છાયા (૭) આતપ ઉદ્યોત.

સ્પર્શ ગુણના નીચેના પ્રકાર છે. ખરતા અથવા સ્નિગ્ધતા, હલકાપણ અથવા ભારેપણ, ગરમ અથવા થંડું, ખરબચડાપણ અથવા સુવાળાશ આમાંથી અણુઓમાં તો થોડીક અથવા વધારે ગરમી, અથવા ખરબચડાપણ કે સુવાળાશ હોય છે. પણ ચાર પ્રકારના સ્પર્શના પ્રકાર જૂદા જૂદા સંયોગ રૂપે અને જૂદા જૂદા પ્રમાણમાં દ્રવ્યણુકથી અનન્તાનન્ત પરમાણુઓના સ્કન્ધોનું ખાસ લક્ષણ હોય છે. જૈનો એમ માને છે કે પરમાણુઓના આકર્ષણ વિકર્ષણથી ગુરૂત્વાકર્ષણ આણુમાં પેદા થાય છે. રસ પાંચ પ્રકારના છે. કડવો, તીખો, મધુર, તૂરો, અને ખારો. લવણને કેટલાક મધુરનો ભાગ સમજે છે અને બીજાઓના મત પ્રમાણે તે સંયોગ રૂપ છે.

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગંધ બે પ્રકારની છે. સુગન્ધ અને દુર્ગંધ. મલિષેણાચાર્ય દુર્ગન્ધના કેટલાક વિભાગ પાડે છે, જેવી કે હીંગની ગન્ધ વગેરે. મૂળરંગ પાંચ પ્રકારના છે. કાળો, વાદળી, રાતો, પીળો અને ઘોળો. શબ્દ (અવાજ) ના પણ ધીમો અથવા મોટો બડો અથવા પાતળો (પોલો) અવ્યક્ત ને વ્યક્ત.

પરમાણુ વાદના સંબંધમાં પરમાણુઓના આકર્ષણવિકર્ષણથી દ્રવ્યલુક વગેરે કેવી રીતે બને છે તે સંબંધમાં જૈનોની નોંધ વખાણવા લાયક છે. પરમાણુઓનું આકર્ષણવિકર્ષણ શા કારણથી થાય છે ? આ સવાલ ઉમાસ્વામી કૃત તત્વાર્થાધિગમ સૂત્રમાં ઉલો કરવામાં આવ્યો છે. બે પરમાણુઓને સાથે મૂકવાથીજ શું તેમનો સંયોગ થાય છે ? એકજ ભૂતના પરમાણુઓને સાથે જોડનાર શક્તિ અથવા તેો એક ભૂતનો બીજા ભૂત સાથેનો રસાયણિક સંબંધ આ સંબંધમાં ભિન્નતા દર્શાવવામાં આવી નથી. જૈનો એમ માને છે કે એકજ પ્રકારના મૂળ પરમાણુઓમાંથી જૂદા જૂદા ભૂતો (તત્વો) પરિણામ પામેલા છે. જે કારણથી પરમાણુઓ ભેગા મળીને જૂદા જૂદા દ્રવ્યલુક વગેરે થાય છે તેજ કારણથી તત્વોનો રસાયણિક સંયોગ બને છે.

કેવળ સાથે મૂકવાથીજ સંયોગ થતો નથી. સંયોગ બને તે માટે પરમાણુઓનું આકર્ષણ વિકર્ષણ થવાની જરૂર છે.

આ આકર્ષણ વિકર્ષણ જૂદી જૂદી સ્થિતિઓમાં બને છે. સાધારણ રીતે પુણ્યલનો દરેક પરમાણુ વિષમ ગુણયુક્ત પરમાણુ સાથે સંયોગમાં આવે છે; આ સંયોગ થાય તે માટે રૂક્ત્વ અથવા સ્નિગ્ધત્વ જેવા બાસ વિરોધી ગુણોની જરૂર છે પણ જ્યાં ગુણો વિરોધી છતાં જઘન્ય ગુણવાળા હોય ત્યાં સંયોગ થવો અસંભવિત છે. સાધારણ રીતે કહીએ તો બન્ને પોઝીટીવ અને બન્ને નેગેટીવ (એટલે બન્ને એકજ ગુણવાળા) પરમાણુઓ જોડાતા નથી. વળી વિરૂદ્ધ ગુણવાળા છતાં સરખા સામર્થ્યવાળા પરમાણુઓ પણ જોડાતા નથી, પણ સરખા ગુણવાળા બે પરમાણુઓ હોય છતાં એકનું સામર્થ્ય બીજા કરતાં બમણું હોય તો, અથવા તે કરતાં પણ વધારે હોય તો એક જ સરખાં ગુણવાળા પરમાણુઓ પણ એકબીજા પ્રતિ આકર્ષાય. દરેક બાબતમાં આકર્ષણ વિકર્ષણના નિયમ પ્રમાણે બન્ને પરમાણુઓની સ્થિતિમાં ફેરફાર થાય છે, અને સ્કન્ધના ભૌતિક લક્ષણોનો આધાર પણ આકર્ષણ વિકર્ષણ ઉપર રાખે છે. સરખા સામર્થ્યવાળા પણ વિરૂદ્ધ ગુણવાળા પરમાણુઓ એકબીજા ઉપર અસર કરે છે. પણ જો સામર્થ્યમાં ફેર હોય તો વધારે સામર્થ્યવાળો પરમાણુ થોડા સામર્થ્યવાળા પરમાણુપર અસર કરે છે. તત્વોના ગુણોનો ફેરફાર આ આકર્ષણ વિકર્ષણ ઉપર આધાર રાખે છે. રસાયણિક સંયોગને વાસ્તે જે આયોનીન વાદ છે, તેની આ શરૂઆત છે. આ શરૂઆત બે કે અસંસ્કૃત છે, છતાં તે ઘણું સૂચવે છે અને વસ્તુઓને ઘસવા વગેરે

વિશ્વરચના પ્રબંધ.

૧૨૭

સુંવાળી અને ખરખચકી સપાટીનું નિરીક્ષણ કરવાથી શોધી કાઢી હોય એમ લાગે છે. રક્ષ અને સ્નિગ્ધનો અર્થ સૂકું અથવા ભિનાશવાળું કરવું એ અચુક્ત છે. શ્રી ઉમાસ્વામીકૃત તત્ત્વાર્થાધિગમસૂત્રને આધારે આ પરમાણુવાદ લખવામાં આવ્યો છે, અને તે ઇ. સ. ના પ્રથમ સૈકાના પહેલાં પચાસ વર્ષ દરમિયાન લખાયેલું છે.

નોટ—૧ આ વર્ષના અંક ૩ (આસો માસમાં) માં વિશ્વરચના પ્રબંધનો જે લેખ આવેલ છે તેમાં દ્વીપસમુદ્રોના નામો છે. તે માત્ર પ્રસિદ્ધ નામો જ આપ્યા છે, કારણ કે વર્ષ ૨૩ અંક ૧ પૃષ્ઠ ૧૩ માં બધાં નામો આપેલ છે, જેથી ઉપરોક્ત અંકના ૭૪-૭૫ પાનામાં બધા નામો ન આપતાં માત્ર પ્રસિદ્ધ નામો આપ્યા છે છતાં ફરી તે નામો આપવાની માગણી થતાં નીચે મુજબ આપવામાં આવે છે.

પા. ૭૪ ૭ વારુણીદ્વીપ-૮ વારુણી સમુદ્ર-૧૧ વૃતદ્વીપ-૧૨ વૃતસમુદ્ર-

૧૩ ઇક્ષુદ્વીપ-૧૪ ઇક્ષુસમુદ્ર-૧૭ અરુણદ્વીપ-૧૮ અરુણસમુદ્ર-

૧૯ વારુણીદ્વીપ-૨૦ વારુણસમુદ્ર ૨૧ મા પમાપવનદ્વીપ-૨૨ માનવનસમુદ્ર.

(જુઓ આત્માનંદ પ્રકાશ વર્ષ ૨૩ અંક ૧ પૃષ્ઠ ૧૩ ટીપણી).

૨—તેજ અંકના પા. ૭૪-૭૫ માં મૂળ. અને વર્ગ. ના સંકેતો થું છે તે અમોને પુછાવવામાં આવે છે તો તેનો ખુલાસો નીચે મુજબ છે.

વર્ગ-વર્ગમૂળ-ધન-ધનમૂળ એ ગણિતના સંકેતો છે તેમાંથી મૂળ રકમને ઉત્તરોત્તર વર્ગો કરતાં કરતાં કયે વર્ગે કયા સંખ્યાંક આવે તે મેં લખેલ સંકેતમાંથી બરાબર મળી શકે છે જેમકે

મૂળ ૨
x૨
૪
વર્ગ-૧ (૩)

x૪
૧૬
વર્ગ-૨ (૫)

x૧૬
૨૫૬
વર્ગ-૩ (૯)

x૨૫૬
૬૫૫૩૬
વર્ગ-૪ (૧૭)

x૫૬૫૩૬
૪૨૯૪૯૬૭૨૯૬
વર્ગ-૫ (૩૩)

x૪૨૯૪૯૬૭૨૯૬
૧૮૪૪૬૭૪૪૦૭૩૭૦૯૫૫૧ ૬૧૬
વર્ગ ૬ ક્રો (૬૫)

x એજ રકમ
૩૪૦૩૦૨૩૨૩૬૮ ૨૦૯ ૩૭૯૫૭૫ ૬૫૬ ૨૪૫ ૩૭૪ ૩૧૮ ૬૮૨ ૧૧૪ ૫૬ (૧૨૯)

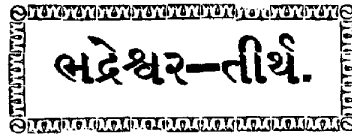
x એજ રકમ
વર્ગ ૮ મો (૨૫૭)

વિશેષ ખુલાસાની જરૂર હોય તો આ સભા મારફત અમોને પુછવું.

મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી.

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(લે૦ મુનિ દર્શનવિજય, મુંબઈ.)

કચ્છના પૂર્વ કીનારે પહેલાં ભદ્રાવતી નામે નગરી હતી. અહીંના માટે એવી દંતકથા છે કે વિજયશેઠ અને વિજયા શેઠાણી આ નગરના નિવાસી હતા. આ નગરનું બીજું નામ ભદ્રેશ્વર છે. ભદ્રેશ્વરનો એકવાર એટલો બધો વિસ્તાર હતો કે જેના એક ભાગમાં જૈન ઉપાશ્રય-મંદિરોની વિશાળ ભૂમિકા હતી. અત્યારના “વિમળવસહી” વિગેરે સ્થાનોની પેઠે એ જગ્યા વસહી એવા નામથી પ્રસિદ્ધ હતી.

એક કાળ ચોઘડીએ એ નગરનો વિધ્વંસ થયો છે. પરંતુ તેના શૂનશાન યોગાનમાં રહેલ ઘંટારેણીથી ગાજતું પર્વતની ખડક જેવું બાવન જીનાલયનું મંદિર અને થોડા મનુષ્યોની વસ્તીવાળું વસઘઈ ગામડું અત્યારે એ ભદ્રેશ્વરની પુરાણી ગૌરવતાને ગાંધ રહ્યું છે.

આ બાવન જીનાલય મંદિરનો ઇતિહાસ આ પ્રમાણે છે.^૧

સંવત ૧૯૩૯ માં આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર થયો ત્યારે મંદિરની પાછલી ભીંતમાંથી એક તામ્રપત્ર મળી આવ્યું હતું. જેની નકલ શ્રીમાન પૂ. પા. વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી તથા રૉયલ એશિયાટિક સોસાયટી-કલકત્તાના ઓનરરી સેક્રેટરી ડૉ૦ એ૦ ડબલ્યુ ડુડોલ્ફ હોર્નલ સાહેબ તરફ મોકલી હતી. જેઓએ બહાર કર્યું કે આ લેખની લીપિ-ગ્રાહી-ખરૌંટ્ટી છે. જેમાં લખ્યું છે કે—

૧ ઠ૦ દેવચંદ્રીય શ્રી પાર્શ્વનાથદેવસ્યતો ૧ ૨૩ ૥

અર્થ—૧ આ ઉપક્રમનું ચિન્હ છે. ઠ૦ એ બ૦ કે વ૦ નું ચિન્હ છે. જેથી વણીક એવો સંકેત કરેલ છે. દેવચંદ્રીય—દેવચંદ્ર સંબંધી. (દેવચંદ્રીય—દેવચંદ્ર શેઠે બનાવેલ અથવા દેવાલય). શ્રી પાર્શ્વનાથદેવસ્ય—ત્રેવીશમા તીર્થંકરનું નામ છે. અહીં સંભવે છે કે—આગળના તો૦ શબ્દને સ્થાને હ્રતઃ શબ્દને સ્પષ્ટ કરવા માટે અંતમાં સ્ય ને સ્થાને સ્યે શબ્દ જોડાયેલો. તો (હ્રતઃ) અત્યાર પૂર્વે. ૦—આ પરસંબંધ સૂચક ચિન્હ છે. ૧^૧ આ મ નું ચિન્હ છે જે ઉપરથી ભગવાન મહાવીર એવો અર્થ નીકળે છે. ૨૩—વર્ષનો આંકડો છે.

૧—પ્રાચીન જનમંદિરના ખંડિઓરાવાળું કનકસેનનું કનકાવતી યાને ઓખામંડળનું વસઘ અને ભદ્રેશ્વરનું વસઘ તે જૂદા જૂદા સ્થાનો છે.

૨—આ લેખ ૧ જૈન તીર્થોના ઇતિહાસ. ૨—તા. ૪-૬-૧૯૦૫ ના જૈન પત્રનો લેખ. ૩-૧૯૪૨ ના વૈ. શુ. ૧૫ ના જૈનધર્મ પ્રકાશ ૨) ૨) ના બે લેખો. તથા જગદુચરિત્રના યુજરાતી પ્રસ્તાવના વિગેરેના આધારે લખેલ છે.

ભદ્રેશ્વર તીર્થ.

૧૨૯

અર્થાત—વણિક દેવચંદ્રે બનાવેલ શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું મંદિર જે પહેલાં ૨૩-વર્ષે લગવાન (મહાવીર) હતા.

પૂ. પા. શ્રીમાન બિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મં. સાં જણાવે છે કે સદરહુ મંદિર સંબંધી જીર્ણોંખરડાં૩૫ પુસ્તકમાં અને કચ્છભૂગોળમાં “ વીરાત ૨૩ વર્ષે હિંદુ ચૈત્યં સંજાતમિતિ—વીર પછી ૨૩ વર્ષે આ ચૈત્ય થયું છે ” એવો ઉલ્લેખ છે.

આ તામ્રપત્ર—મૂળ લેખ કોની પાસે છે તે ચોક્કસ નથી. છતાં ભૂજપરના યતિ (સુંદરજી કે તેમના શિષ્યો.) પાસે હોવાનું સંભળાય છે. અને તેનો સંસ્કૃત તરજુમો મંદિરની દીવાલમાં લગાવેલ છે. એમ વૈદ્ય મગનલાલ ચુનીલાલની નોંધ છે.

આ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મૂર્તિની અંજનશલાકા શ્રી સુધર્માસ્વામી ગણધરના હાથે થઈ હોય એમ સંભવિત છે. આ મૂર્તિમાં પ્રિયદર્શી સમ્રાટ સંપ્રાતની મૂર્તિઓ જેવી લવ્યતા છે, ચારેબાજુ પરિકર છે. અને આસનમાં સુશોભિત વેલ—બુદ્ધાનું ચિત્રામણ છે.

ભદ્રેશ્વરમાં ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ પ્રથમ મંદિર ક્યારે તૈયાર થયું તેની માત્ર આટલી યાદી મળી શકે છે એ સિવાય બીજા કાંઈ પણ પ્રાચીન આધારો મળી શકતા નથી તેમજ ત્યારપછી કયા કયા ઉદ્ધારો થયા તે પણ સ્પષ્ટ મળી શકતું નથી પણ ત્યાંના જીર્ણોં શીલાલેખો ઉપરથી એમ માની શકાય છે કે—પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજે આ મંદિરનો જીર્ણોંદ્ધાર કરાવ્યો છે, અને સં. ૧૩૧૫ માં ગુજરાતના કુબેર ભંડારી જગદુશાહે પણ ઉદ્ધાર કરાવેલ છે.

ડૉ. બર્જેસ અને રાવળ દલપતરામ બખ્ખરની યાદી પ્રમાણે તો બુના પ-ત્થરો મજબુત હોવાથી પાયો ખોદી ખોદીને પણ બીજે સ્થાને લઈ જવાયા છે. એક થાંભલાપર સં. ૧૩૫૩ નો અને બીજા થાંભલાપર સં. ૧૩૫૮ નો લેખ છે. પરસાળના થાંભલાપર તદ્દન અસ્પષ્ટ લેખો છે. જેમાં સં. ૧૨૨૩-૩૨-૩૫, ના આંકડાઓ ઉકેલે છે. પાછલી પરસાળની એક લાંબી શિલામાં સં. ૧૧૩૪ વૈ. શુ. ૧૫, શ્રીમાળી—દેહુડું સમરાવ્યું—ભેટ કરી ઇત્યાદિ શબ્દો દેખાય છે, અને કેટલાક લેખો મરામત—ચુનામાં દબાઈ ગયા છે.

આ મંદિરનો સં. ૧૬૨૨ માં એક ઉદ્ધાર થયેલ છે જ્યારે મૂળનાયક પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મૂર્તિ કોઈ બાવાના કમળમાં હતી તે તેમણે આપી નહીં એટલે શ્રાવકોએ મૂળનાયક તરીકે મહાવીર દેવની મૂર્તિની સ્થાપના કરેલ છે. જેની અંજનશલાકા સં. ૬૨૨ માં થયેલ છે. આ તરફથી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની

૩ આ દાનવીર જગદુશાહનો તારીફ ગ્રંથો—ચારણોદ્ધારા બહુ થયેલ છે. એક ચારણે કહ્યું છે કે—વિશળદેવે દાનશાળામાં તેલ બંધ કર્યું હતું તે જગદુને જીજી કેમ કહેવરાવે છે ! વિશળદેવે વિશ્વ કરે, જગદુ કહાવેજી, તે નિવાર્યું ફલસીયું, એ પીર સાવેધા. ૧૧૧૧ (મ. ચુ. વૈદ્ય.)

૧૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મૂર્તિ પણ શ્રાવકોને બાવા પાસેથી મળી એટલે તે મૂર્તિને મૂળમંદિરની પાછળની દેવકુલિકામાં સ્થાપેલ છે.

વળી પણ જૈનોની વસ્તીના અસાવે આ મંદિર ત્યાંના ઠાકોરોના કબજામાં ગયું અને કેટલોક વર્ષે શ્રાવકોએ પાછું પોતાના કબજામાં લીધું અને જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો જે જીર્ણોદ્ધાર સં. ૧૯૨૦ માં દેશલિ (રાવદેશલજીના પુત્ર) રાવ પ્રાગ-મલજીના રાજ્યમાં થયો હતો. અંતિમ સમાર કામ સં. ૧૯૩૯ મહા શુદ્ધિ ૧૦ ને દીને માંડવી વાસી મોણસી તેજસીની પત્ની બાઈ મીડીએ કરાવેલ છે અને ત્યાર પછી પણ કેટલોક કાળ સોનેરી રંગ રોગાનનું કામ શરૂ રહ્યું હતું.

અત્યારે આ મંદિર ૪૫૦ ફૂટ લાંબા, ૩૦૦ ફૂટ પહોળા, કંપાઉન્ડનાં મધ્ય-ભાગમાં છે, તેની લંબાઈ ૧૫૦ ફૂટ, પહોળાઈ ૮૦ ફૂટ, અને ઉંચાઈ ૩૮ ફૂટ છે. મંદિરમાં ૨૧૮ થાંભલા છે. બન્ને બાજુ અગાશી છે, ફરતી પર દેરીઓ છે. પ્રવેશ-દ્વારમાંથીજ પ્રભુ દેખી શકાય એવી ગોઠવણી છે અને આગળના ભાગમાં સુંદર કમાનો તથા મનોહર મહોરાં કોતરેલાં છે. મંદિરના કંપાઉન્ડની ચારે બાજુ ધર્મશાળા છે ડાબી બાજુ ઉપાશ્રય છે અને ફરતો ગઢ છે.

આ તીર્થનો વહીવટ વર્ધમાન કલ્યાણજી નામની પેઢીથી ચાલે છે.

અહીં સં. ૧૯૪૨ સુધી દર વર્ષે ફાગણ શુદ્ધિ ૭-૮-૯ ને દિવસે મોટો મેળો થતો હતો જે હાલ ફાગણ શુદ્ધિ ૪-૫ નો ભરાય છે.

અહીંથી સમુદ્રમार्ગે જામનગર બાર કોષ છે. જેથી પ્રાચીન કાળમાં જામનગર તથા ભદ્રેશ્વર વચ્ચે હટાણાનો વ્યવહાર હતો તથા અત્યારે પણ ભદ્રેશ્વરથી જામનગર સુધીનું ભોંયડું છે. જે હાલમાં પુરી દેવાયું છે એમ પણ સંભળાય છે.

યાત્રા કરવા જનાર તુણાબંદર, અંબર, મુદ્રા અને વાંકી-પત્રી થઈ ભદ્રેશ્વરજી જઈ શકે છે.

ટુંકમાં કહીએ તો આ એક કચ્છનું તીર્થ ઐતિહાસિક અને પ્રાચીન છે.

સુથરી-

ભદ્રેશ્વરની પંચ તીર્થિમાં સુથરી ગામ છે ત્યાંના ઉદેશી નામના ગરીબ શ્રાવકને એક દેવે સ્વપ્ન આપ્યું કે—“ તું સવારે રોટલાનું પોટલું બાંધી ગામબહાર જાજે અને સામે જે મનુષ્ય આવે તેના માથે એક પોટલું હશે. તું તારું પોટલું તેને આપી તેનું પોટલું ખરીદી લેજે. એ પોટલામાંથી જે વસ્તુ મળે તેનાથી તું સુખી થઈશ. ” આ સ્વપ્નનું જોઈ ઉદેશી શાહ જાગ્યા અને દેવના કહેવા પ્રમાણે કયું. જે પોટલામાંથી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મૂર્તિ મળી. ઉદેશી શાહે તે મૂર્તિને રોટલાના ભંડારીયામાં બેસારી. અને રોટલાનું ભંડારીયું પણ આ મૂર્તિના

શ્રી મૂળચંદ્રગણી અષ્ટક.

૧૩૧

પ્રભાવે અખટ થઈ ગયું આથી ઉદેશી શાહ ઘણો આનંદિત થયો. અને આ વાત કહી પકળું ગામમાં ફેલાણી.

સુથરીના એક યતીએ ઉદેશી શાહને સમજાવી ઉપાશ્રયમાં મૂર્તિ મંગાવી એક સારા સ્થાનમાં પધરાવી; પરંતુ રાત્રિ પડતાં જ તે મૂર્તિ ઉદેશી શાહના ભાંડા-રીઆમાં જઈ પહોંચી. હવે યતિરાજે એક નાની દેરી બંધાવી જેના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવમાં સંઘે સ્વામીવાત્સલ્ય કર્યું. પરંતુ તે વખતે એક ધીના કુડલામાંથી એટલું બધું ઘા નીકળ્યું કે જે જોઈ સર્વે કોઈને આશ્ચર્ય થયું. અને કુડલામાં હાથ નાખી તપાસ કરી તો ઉદેશીશાહવાળી જીન મૂર્તિ કુડલામાં દેખવામાં આવી. આથી લોકોએ તે કુડલાનો કાંઠો કાપી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મૂર્તિને બહાર કાઢી અને તેનું ઘૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથ એ પ્રમાણે નામ રાખ્યું.

હવે સંઘને એમ લાગ્યું કે આ મૂર્તિ સંઘના મંદિરમાં બેસશે. તેથી ઉદેશી-શાહને ખુશી કરી મહોત્સવપૂર્વક તેની પ્રતિષ્ઠા કરી.

આ તીર્થ અત્યારે પણ “ઘૃતકલ્લોલ પાર્શ્વનાથ” એવા નામથી પ્રસિદ્ધ છે.

શ્રી મૂળચંદ્રગણી અષ્ટક.

મુનિ દર્શનવિજય.

જનનમરણ દુઃખ ધ્વંસયતનં મુનીન્દ્રમ્ ॥

જિનપવચનયોગાત્ ધ્વસ્તમોહાન્ધ્યતંદ્રમ્ ॥

ભવિકકુમુદબોધપ્રોલ્લસન્મૂલચંદ્રમ્ ॥

પ્રણતપરમપૂજ્યં તં સદા મૂલચંદ્રમ્ ॥ ૧ ॥

(હરિગીત.)

શ્રી પંચનદીય શિયાલ કોટે ઓસવાળની જ્ઞાતિમાં,
નિવસે મુખાશા ને બકોરા શ્રેષ્ઠ દંપતી દીપતાં.
શુભ ભાગ્ય સૂચિત મૂળચંદ્ર પુત્ર તસ ઘર અવતર્યો,
તે વિજયધારી મુક્તિગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૧

મોટો થતાં નિશાળમાં મૂક્યો પિતાએ હર્ષથી,
જ્ઞાની થયો મુળચંદ્ર ત્યાં બાણે પૂરવ સંકેતથી.
ઉપદેશ પામી શુર થકી વૈરાગ્ય રસ તસ ઉછળ્યો,
તે વિજયધારી મુક્તિગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૨

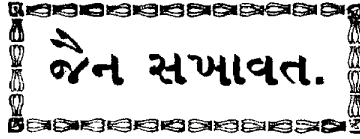
૧૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- દિન એક પુટેરાયજી શિરદાર હુંઠક મત તણા
પ્રેમે પધારે સ્થાલ કોટા દિએ રામ રસ વાંચના.
મુનિ માર્ગ હેતે મૂળચંદ્રે તેની પાસે આદર્યો
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૩
- ગુરુ શિષ્ય પંથ કુપંથ પેખી કરે સન્મત વાસના,
ગણિ મણિ વિજયની પાસ આવી કરે દિક્ષા યાચના;
બુદ્ધિવિજય મુકિતવિજય એ નામ રાખે ગુરુવરો,
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૪
- ગણિ મણિવિજય બુદ્ધિવિજય મુકિતવિજય યોગીશ્વરા.
વિચરે જીવોને બોધ દેવા ગુર્જરી પાવન ધરા;
શિષ્યો થતાં મુકિત મુનિએ યોગ પંથને આદર્યો,
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૫
- ગણિપદ સમખ્યુ સકળ સંઘે મુકિતવિજય મુનીશને,
તે પણ એ પદથી શોભતા મુનિ ચકવર્તિની પરે;
શ્રી તપ્પગચ્છ વિજય પતાકા ફેરવે જગમાં અહો,
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૬
- શ્રી જૈનશાસન આંગણમાં કદપતર સમ દીપતાં,
સ્વાદ્વાદ તત્વ વિકાસવામાં નિત્ય તત્પર જે હતા.
મહ મસ્તવાદિ જીવવામાં તિક્ષણ બુદ્ધિનો ઝરો,
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૭
- સદ્ધર્મમાં આણ્યાં બહુ સંયમ સમખ્યો કેઇને,
વળી યોગમાર્ગે તો સ્થાપિયા ને કેઇને તો સુર પદે;
સહુ જીવમાં સદ્ધર્મ બીજે રોપતાં શમ રસ ભરો,
તે વિજયધારી મુકિતગણિ જયવન્ત હો જયવન્ત હો. ૮
- એ યોગિવર સ્વર્ગે સિધાવ્યા મૂકી સહુ સંઘાતને,
વહિ માગશરમાં છઠ્ઠ દિવસે તાસ ગુણ અતિ સાંભરે;
ગણિ મુકિતવિજય મુનીશ નિશદિન સંઘમાં જયજય કરો,
મુકિતવિજય ગણિવર્યને અતિ પ્રેમથી વંદન હજો. ૯

જૈન સંખાવત.

૧૩૩

જૈનોએ સંખાવતના કાર્યમાં નાણું અર્પણુ કર્યું અને પુન્ય ઉપાર્જન કર્યું એવી માન્યતા બુદ્ધભરેલી છે એવું અગાઉના લેખમાં જણાવ્યા પછી લખવાની જરૂર પડે છે કે બરોબર ઠેકાણે જે નાણું આપવામાં આવ્યું ન હોય અને તેની જાતિ દેખરેખ ન રાખી શકાય તો કુદરતી રીતે બરેબરી હાડમારી લોગવતા જ્ઞાતી બંધુઓના હક ઉપર લક્ષ આપવામાં આવ્યું નથી તે દેખીતી વાત છે અને આવી જાતનો ખરા જરૂરીઆત વાળા ભાઈઓના હક ખુંચવી લેવાની બેદરકારી માફ ન થઈ શકે તેવી છે. સૌથી મોટો પ્રશ્ન વસ્તીના ઘટાડાને લગતો છે. જૈનોનું મરણુ પ્રમાણુ બીજી કોમોની સરખામણીમાં ભયંકર આવે છે; છેલ્લાજ દાયકામાં લગભગ સીતેર હજાર જેટલા મનુષ્યોની સંખ્યા ઘટી જવાને લીધે હુમેશના ઓગણીશ મરણુ જૈનોમાં થાય છે. આ સવાલ કાંઈ અમુક શહેર, પ્રાંત અથવા તો ઇલાકાને લાગુ પડતો નથી પરંતુ આખા હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગોમાં વસાયેલ જૈનકોમને લાગુ પડે છે. કોઈ પણ કોમ અથવા પ્રજાનું બળ કેટલું છે તે તેની સંખ્યા બળથી જાણી શકાય છે છતાં જૈનોમાં પાંચમની છઠ્ઠ કોઈ કરનાર નથી તેવી માત્ર માન્યતાએ એટલા બધા નિર્બળ બનાવી દીધા છે કે કેવળ ભાવી ઉપર આધાર રાખીને જેસી રહેવાથી કાંઈ ફાયદો થનાર નથી; ઉપર પ્રમાણે વસ્તીનો ઘટાડો થતો હોવા છતાં કોમની આરોગ્યતાને લગતા સાધન પૂરા પાડવાની શ્રીકર કોને છે ? કોમની હયાતીનો પ્રશ્ન એક મહાન છે અને આવી જાતના એક સવાલને અભરાઈએ ચઢાવી મૂકવાથી બીજી કોમોના પ્રમાણમાં આપણે કેટલા બધા પછાત છીએ તેનો ખ્યાલ સહેલાઈથી આવી શકે તેમ છે; કેવળ ભાવી ઉપર આધાર રાખી જેસી રહેવાથી જે અસહ્ય દરદો બીજાની સહાયતા વિના ભાગ્યેજ સારા થઈ શકે છે તે કદિ બનવા પામત નહીં; તેટલાજ માટે ભાગ્ય ઉપર આધાર રાખીને જેસી નહીં રહેતા ખાસ ઉપચારો કરવાની જરૂરીઆત ઉપર જીનામાંજીના વિચાર ધરાવનાર વર્ગને પણ શ્રદ્ધા જેસતી જાય છે તે જમાનાની અસરજ દેખાડી આપે છે; પૂજ્ય મુનિ મહારાજે પણ તેની આવશ્યકતા કોઈ કોઈ જગ્યાએ સ્વીકારતા થયા છે તે પણ શુભ ચિન્હ છે. થોડાજ માસ પહેલાં સુંબઈ શહેરમાં વસતા એક મુની મહારાજે “ ઓપરેશન કરાવ્યું હતું અને તબીયત સુધરતા તેઓની ખાતરી થયેલ હોવી જોઈએ કે દાકતરો પણ સમાજની ઉન્નતિના કાર્યમાં ભાગ લેનાર એક સમાજનું ઉપયોગી અંગ છે; આટલું છતાં કોમની તંદુરસ્તીના હિતાર્થે કોઈ પણ પૂરતાં સાધનવાળી એક પણ સંસ્થા જૈન કોમ હૈયાતી ધરાવતી નથી તે ઓછું શોચનીય નથી, કોમની હસ્તીના સવાલને આવી રીતે ગુંગળાવીને મારી નાંખવાથી

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદપ્રકાશ.

શું કાયદો થવાનો છે ? કદાચ ગામડાને બાબુએ મૂકીએ તો શ્રીમંતોથી વસાયેલ શહેરોમાં પણ પૂરતાં સાધનો ધરાવનાર દવાખાનાઓ, હોસ્પિટલ, અથવા તો મેટર્નીટી હોમ્સ જેવા ખાતાઓ ભાગ્યેજ છે. આજે કોમના હિતના પ્રશ્નને ઉકેલ કરનારા તરીકે દાવો કરનારાઓ; કોઇ પણ સંસ્થા તરફથી પ્રચારનું કાર્ય થતું હોય તેમાં અમારો હિસ્સો છે અને અમને વિશ્વાસમાં લેવાની જરૂર છે એવી માન્યતા જનસમૂહ સન્મુખ રજુ કરવા જૈનોની હીલચાલમાં માથું મારવા તૈયાર થાય છે. પરંતુ દિનપ્રતિદિન કોમનું સંખ્યાબળ કેવળ ઘટતું જાય છે; જૈન ભાઈઓના આંતરિક જીવનમાં અત્યારે કયે ઠેકાણે સડો પેડો છે અને તે સુધારવા કયા ઉપાયો કામે લગાડી શકાય તે વષે ભાગ્યેજ દરકાર કરતા હોય તેમ માલુમ પડે છે. દરેક જણ પોતાની મહત્વતા અને મોટાઈ તેમજ કીર્તિના લોભે શાસન સેવાના કાર્યમાં ભાગ લેવા તૈયાર થઈ જાય છે, પણ કોમની સામાન્ય અને મધ્યમ વર્ગની શું સ્થિતિ છે, તેઓ પોતાનું ગુજરાન કેવી રીતે કરે છે અને કયા પ્રકારની કેવી મુશ્કેલીઓ કોમની ઉન્નતિના માર્ગમાં આડે આવી સંસ્કારી જીવનમાં પેઠેલો સડો પ્રધાનપદ ભોગવે છે તેની ભાગ્યેજ કોઈ દરકાર કરતું હોય તેમ માલુમ પડે છે. કોમની વસ્તીના ઘટાડાના પ્રશ્નને લગતી કોને પરવા છે ? અવાજ કરનાર તરફથી બહુજ પોકાર કરવામાં આવે એટલે કમીટી માફતે રીપોર્ટ કરાવવાથી કોમનું દળદર શું પ્રીટયું ? અક્સોસની વાત છે કે એક મહાન પ્રશ્નને હાથે કરી મારી નાખવામાં આવ્યાથી ભવિષ્યની જૈન પ્રજાને ઘણુંજ શોસણું પડશે; સેંકડો સુપુત્રો મદદવગર અણુધાર્યા મરણને શરણ થાય છે; ન્યુમોનીઆ અથવા એવા અનેક ઉડતા રોગોના સેંકડો જૈનો ભોગ થઈ પડે છે તો આવી જાતની આફત માટે જૈન કોમમાં કયું સાધન છે ? એક પણ એવું જાહેર ફંડ નથી કે જે ઠેકાણે કુદરતી આફત અથવા તો એકાએક ઉડતા રોગના ફાટી નીકળવા વખતે કોમના એવી જાતના જરૂરીઆતવાળા ભાઈઓ જઈ શકે ? આવી જાતના તાત્કાલીક કાર્ય માટે એક ધરખમ ફંડ હોવું જોઈએ કે અરબી રાત્રે કામ આવે. આજે કોમને રાહત મળે એવી રીતે ભાગ્યેજ પૈસો ખર્ચાય છે; ફક્ત સખાવતી ખાતાઓ નિભાવવા સારૂ મોટી રકમોનો ઉપયોગ થાય છે; માટે કેળવણીના પ્રશ્નને માટે જૈનો પૈસો ખર્ચે છે; પરંતુ હજી સુધી એવા વિદ્વાન કે કેળવણીવાદીઓ ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે કે જેઓએ હુંસા તુંગ્રી સિવાય અને સરલતાથી કોમની એક સરખી ફીલસોજી ખેંચી હોય !! કેળવણીના ક્ષેત્રમાં પણ આપણને જોઈએ તેવા પ્રવીણ માણસો હજી સુધી ભાગ્યેજ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. પારખી કોમ આજે પંચાયત ફંડ જેવી યોજનાથી અનેક ખાતાઓ નીભાવે છે અને તેના દરેક ખાતામાં જુદી જુદી વ્યવસ્થા પૂર્વક કાર્ય કરી એક જખરજસ્ત ફંડ એકઠું કરી શકી છે અને જુદા જુદા ખાતાઓ માફતે સર્વે સખાવત કરનારની નાણા સંગ્રહી વ્યવસ્થા એકજ સરખી રીતે ચલાવવામાં

જૈન સંખ્યાવત.

૧૩૫

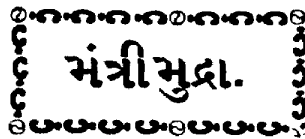
આવતા ભાગ્યેજ સંખ્યાવતનો દુરૂપયોગ થઈ શકે છે; લડાઈ પછીના ખર્ચો વધતા ગામડામાં વસ્તી ઘટી જઈને શહેરોમાં વસ્તીનો એટલો મોટો વધારો ધંધા રોજ-ગારના અર્થે થતો જાય છે કે અત્યારે શહેરોમાં સામાન્ય અને મધ્યમ વર્ગને માટે રહેવાના મકાનો પણ સસ્તા અને સહેલાઈથી મળી શકતા નથી. મોટા મોટા શહેરમાં આ કાંઈ એાછું હાડમારી બરેલું નથી, છતાં આવી જાતનાં દુઃખો નિવારણ કરવાનું કેને સૂઝે છે ? આજે કમાવાની શક્તિ જોતજોતામાં ઘટતી જાય છે, ખર્ચોમાં ન ધારેલો વધારો થતો જાય છે અને કોમમાં સુખાકારી ગળડેલી હોવાથી અનેક કુટુંબોમાં આબરૂપણું ચાલુ રહ્યાજ કરે છે. આટલું છતાં ઘરોના દુકાળને લગતો પોષાર જેવો ને તેવો ચાલુ જ છે. ખુદ મુંબઈ શહેરનો દાખલો લઈએ તો માલુમ પડશે કે થોડા વર્ષો પહેલાં જૈન સેનેટેરી એસોસીએશન જેવી સંસ્થા હયાતીમાં આવી, લવાજમ ઉપર આધાર રાખી જૈનોની હાડમારી થોડા વખત માટે દૂર કરી પરંતુ લવાજમની સીસ્ટમ ટકી ન રહેવાથી અત્યારે બંધ જેવી સ્થિતિમાં છે, છતાં પણ અમુક રકમ અત્યારે ખચત રહી ગયેલ છે તેમજ અમુક જગ્યાએ ઇન્ફ્રેસ્ટ્રક્ચરના વખતમાં કાઢવામાં આવેલ જૈન હોસ્પિટલના વખતથી કાંઈ પણ રકમ કાજલ પડેલ છે; આટલું હોવા છતાં જો કાર્યવાહકોને સફળુદ્ધિ સુઝે અને થોડી ઘણી મદદ મેળવી જો વ્યાજમાંથી ચલાવી શકાય તેવું નાના પાયા ઉપર પાયધુની જેવા લતા ઉપર એક સારામાંસારા દવાખાનાની યોજના ચાલુ કરે તો આશિર્વાદ ભર્યું થઈ પડશે. આટલું લખવા છતાં છુટી છવાઈ રકમો જેને તેને આપી દઈ ફાંડને ખલાસ કરવામાં આવે તો તે કાંઈ આનંદ ઉપજાવે તેવી બીજા નથી. જૈનોમાં હજુ પણ લાખોની દોલત ધરાવનાર શ્રીમંતો છે અને વ્યાજના લોભની આશા રાખ્યા સિવાય પણ જૈનોને સુખાકારી મકાનોમાં રહેવાની રાહત આપી શકે. પણ આજે કોમના કાર્યને બીલવે છે કોણ ? સંખ્યાવતનો પૈસો ઘરોનો દુકાળ દૂર કરવામાં અત્યાર સુધીમાં જો કેટલો અંશે પણ વપરાયો હોત તો આજે સેનેટેરીયમ, હોસ્પિટલ, દવાખાના અથવા મેટર્નીટી હોમ્સ જેવા ખાતાની જરૂરીયાત માટે લખવાની જરૂર રહેત નહિ. ધનને સાચવી રાખનારને ઉદ્દેશીને કાઉપર નામનો એક વિદ્વાન કહે છે કે, “ લોકો તને ધનવાન કહે છે હું તને ગરીબ કહું છું ” કારણકે જો તું તારા દ્રવ્યને સાચવી રાખે અને તેનો ઉપયોગ નહિજ કરે તો તે તે દ્રવ્ય બીજા તારા ભવિષ્યના વારસો માટે રાખેલું હોવાથી તું ગરીબજ છે; અને તે દ્રવ્ય ઉપર તારો હક્ક નથી એવુંજ છે; પણ ખરો હક તો તારા વારસો નોજ છે. જો કોમના આગેવાનો કોમની દાઝ અંતઃકરણમાં રાખતા હોય તો પોતાની કોમને ખડક સાથે અથડાવી ડુબાડી નહિ દેતા બચાવવાની દુરંદેશી વાપરી શકે અને ખરા વ્યવહારીક કાર્યો હાથ ધરે તો બીજાઓ પણ ટેકો આપે અને કોમની ઉપરની હાડમારી દૂર થઈ શકે, પણ અફસોસ એટલોજ થાય છે કે જેઓ

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધનવાન છે તેઓ આજે પૈસાના બળે કોમને દુર કરી બેઠા છે, પણ એ દોલત ઉપર કુદરતી રીતે કોમનો હુકમ છે કાં કે કોમી પૈસો કહેવાય; આજે કોમમાં આશ્રિત વર્ગ કેટલો મોટો છે તે કાંઈ શ્રીમંતોથી અન્તર્યુ નથી તેટલાજ માટે તેઓએ પોતાના સ્વમાનની ખાતર પણ જ્ઞાતિ બંધુઓને નોકરી ચાકરીએ રાખવા જોઈએ મદદ આપવી જોઈએ-અને બીજાઓ પણ મદદ કરે એવા કામો ચાલુ રાખવા સૂચના કરવી જોઈએ-આ બાબત વિચાર કરી પોતાની ક્ષણભંગુર દેહનો કાંઈક ખ્યાલ કરે-પોતાનો ગરીબો પ્રત્યેની સુગ અને ગુમાનીપણું દુર કરે-અને તેઓના ભીતરના સંકટો જુએ તો જરૂર તેઓ ઘણું કરી શકે તેમ છે. એવો વખત પ્રભુ ક્યારે દેખાડે કે આવા શ્રીમંતો જ કોમની આગેવાની લે? એટલા જ માટે શ્રીમંતોએ વિદ્યાસની નજરથી જોઈને ભવિષ્યની જૈન પ્રજાના હિત માટે પણ બહાર આવવું જોઈએ છે.

“ જૈન ” (ચાલુ)

પ્રકરણ ૪ થું.

(ગતાંક ૫૪ ૧૧૨ થી શરૂ.)

બેદી મામલો.

આજે ગંગા નદી પર પ્રજાની વિશાળ મેદની જામેલી છે. એક તરફ રાજ અને મંત્રી રાજમંડળ સહિત બેઠેલા છે ને કોમની આવવાની રાહ જોવાતી હોય એમ દરેકના મુખકમળ પર ઉત્સુકતા જણાતી હતી. ક્ષણવારે તેમાંથી કેટલાક માણસો પરસ્પર ધીરે ધીરે વાતો કરવા લાગ્યા. એક બોલ્યો, આજે આ મહારાજા નંદ વિગેરે અહિં કેમ આવેલ છે? બીજો બોલ્યો, આ ૧૦૮ સોના-મહોરોની થેલી આપે છે તે જોવા માટે રાજધિરાજ અહિં પધારેલ છે.

ત્રીજો બોલ્યો, પંડિતજી તો સરસ્વતિપુત્ર છે, એને ગંગાજી પ્રસન્ન થાય એમાં નવાઈ શું છે? જ્ઞાની પુરૂષોને દેવદેવીઓ તો સાનિધ્યમાંજ રહે છે. આ પ્રમાણે દરેક વ્યક્તિઓ જુદી જુદી રીતે મનમાનતી વાતચીત કરતા હતા. એટલામાં એક વ્યક્તિ આવતાં દરેક ઠેકાણે તુરત શાંતિ પ્રસરવા લાગી. આ આવનાર વ્યક્તિ તે પંડિત વરૂચિજી હતા.

પંડિત વરૂચિજી વિશાલ જનસમુહને પોતાની સ્તુતિ સાંભળવા આવેલા દેખીને ઉંચે સ્વરે ગંગાજીની અભિમાનથી સ્તુતિ કરવા લાગ્યા. સ્તુતિ પૂર્ણ

મંત્રી મુદ્રા.

૧૩૭

થતાંજ લોકો જોવા લાગ્યા કે કોથળી ક્યાંથી આવે છે. પરંતુ સ્તુતિ પુરી થઇને ઘણો વખત થઇ ગયો તોપણ કોથળી કોઈના જોવામાં આવી નહિ, પંડિતરાજ પણ વિચારમાં પડી ગયા, કે ધનની કોથળી કેમ આવી નહિ. અતે પંડિતજીએ નીચે પાણીમાં બેસી કોથળી શોધવામાં ઘણી મહેનત કરી, પણ પંડિતજીનો સર્વ પ્રયત્ન નિષ્ફળ ગયો, જેથી પંડિતરાજ વિમાસણમાં પડ્યા, આ વખતે મંત્રી બોલ્યો કે પંડિતરાજ ? કોથળી મળવાને કેટલી વાર છે, ગંગાજી માતાની આટલી બધી સ્તુતિ કરતાં પણ આજે કેમ તમોને પ્રસાદી નથી આપતા ? પંડિતે તો કાંઈ ઉત્તર ન આપતાં મૌનજ ધારણ કર્યું.

વળી મંત્રી બોલ્યો કે—નહું ધન આપવું તો રહ્યું, પણ તારી થાપણ તરીકે રાખેલું દ્રવ્ય પણ ગંગાજી ન આપે ? એમ આજે કેમ બન્યું છે ? પંડિત બોલ્યા, કાંઈ સમજતું નથી આજ સુધી ગંગાજી મારી માગણી પુરી કરતા હતા, પણ આજ માગ્યું આપતા નથી. આમાં માત્ર મારા ભાગ્યનોજ દોષ છે. એટલે મંત્રીએ પોતાના એક નોકર પાસેથી સોનામહોરની થેલી લઈ સર્વ સમક્ષ પંડિતજીને આપી કહ્યું કે પંડિતજી આ થેલી કોની છે ? કોથળી જેથી પંડિતજી ખસિયાણા પડી ગયા, વળી પંડિતજીને વિચાર થયો કે આ થેલી મારી છે એમ કહેવાથી માનહાનિ થશે, ને મારી નથી એમ કહેવાથી થેલી હાથમાંથી જતાં ધનહાનિ થશે. એટલે માનહાનિ થાય તો ભલે પણ લક્ષ્મી સમુગળી જાય એ તો કીક નહિ એમ ચિંતવી ઉંચે સ્વરે બોલ્યો કે, આ સોનામહોરની કોથળી મારી છે, આ સ્થિતિ જોઈ મંત્રીરાજને ઉદ્દેશીને રાજ બોલ્યો કે આ કોથળી તમારી પાસે ક્યાંથી ? વળી પંડિતરાજ કહે છે કે તે મારી છે તો આ શું ચમત્કાર છે ?

મંત્રી બોલ્યો—“મહારાજ, કાલે તમોએ મને કહ્યું હતું કે પંડિતજીને ગંગા તરફથી ધનપ્રસાદી મળે છે. તે જોવા કાલે સવારે જઈશું, એટલે કાલ સાંજથીજ મેં મારા ગુપ્ત પુરોહિતે અહિંના બનાવો જોવા મોકલ્યા હતા. તેઓએ આવી તપાસ કરી તો નદીમાં પંડિતજીએ એક ચંત્ર ગોઠવ્યું છે, જે ચંત્રનો એક છેડો નદીમાં આ કાંઠે પાણીમાં ડુબેલો છે. ને બીજો છેડો નદીના મધ્ય ભાગમાં છે. તે ચંત્રને પગે દાબતાંજ ચંત્રને બીજું છેડે મુકેલો પદાર્થ ઉડીને બહાર પડે છે. આ પ્રભાણેની યુક્તિ જોઈ તે ગુપ્તપણે સંતાઈ ગયા. એટલે પંડિતજી પણ રાત્રે અહિં આવી અહિં કોઈ માણસ નથી એમ સમજી આ કોથળી મુકી ગયા. જેથી તે ગુપ્ત પુરોહિતે તે કોથળી લઈ મને અર્પણ કરી હતી, ને દરેક બીના મને કહી સંભળાવી હતી, આજે સવારે પંડિતજીની નિપુણતા જોવા હું પણ આ કોથળી લઈને આપ સાથે આવ્યો છું, પછી શું બીના બની તે આપ જાણો છો. આ સર્વ વાત સાંભળી રાજ અને લોકોએ તેને ધિક્કારી કાઢ્યો, ને સર્વ પોતપોતાને સ્થાને ગયા.

હવે તો પંડિતજી મંત્રીનું ઘેર વાળવા તૈયાર થયો ને મંત્રીનું છિદ્ર જોવા

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

લાગ્યો “કયો સમર્થ પુરૂષ પોતાના હરીફને પરાસ્ત કરવામાં પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ નથી કરતો” વરૂચિ મંત્રીના ઘરની એક દાઝીને ધન આપી મંત્રીનો ઘાટ ઘડાવવાના વખતની રાહ જોવા લાગ્યો.

“ પ્રકરણ પ મું. ”

“ કાવત્રું ”

વરૂચિના ઈર્ષ્યાના ઘુંઘવાટની આજે શાંતિ થવાની હતી, વરૂચિએ જે શકડાલ મંત્રીના નાશનાં બીજો વાવ્યાં હતાં, તેનાં ગઈકાલેજ કુલો વાવ્યાં હતાં. આજે કાચું ફેલ આવ્યું હતું જે એકાદ બે દિવસ જાય તો ફળ પાકતાની સાથે સદંતર મંત્રીના આખા કુટુંબનો નાશ થાય. એ સંભવિત હતું. આ સ્થિતિનું મંત્રીને સંપૂર્ણ ભાન હતું તેથી માત્ર કાચા ફળથી થવાની લધુ હાનીનેજ પોતે પસંદ કરીને અગમચેતી બુદ્ધિથી તે પસંદગીનો તુરત ઉપયોગ કર્યો.

મંત્રી શકડાલે રાજસભામાં પ્રવેશ કરી જેવો રાજાને નમસ્કાર કર્યો કે તુરત પછવાડેથી એક યુવકે આવી ગંગામાં ખડગપ્રહાર કરી મંત્રીના બે ટુકડા કરી નાખ્યા (ખડગ પ્રહારથી મંત્રીના ઘડ મસ્તકને જુદા જુદા કરી નાખ્યા) આથી એકદમ ચક્રિત થઈ રાજા બોલ્યો કે હે શ્રીયક ? આ તે શું કર્યું ? વૃથા પિતૃ હત્યાનું પાપ ? આ દુષ્કાર્ય ? તારા જેવા ચતુરની આવી મોટી ભૂલ ?

શ્રીયક બોલ્યો—પ્રભુ, નૈતિક નિયમ છે કે સ્વામીના દ્વેષિનો સદંતર નાશ થવો જોઈએ. આપની દૃષ્ટિએ જ્યારે મારા પિતાજી દોષીત ઠર્યા. તો આપના ચિત્તાને અનુસરનાર મારા જેવા સ્વામિ ભકતે પિતૃઘાત કરવામાં વિચારવાનું હોયજ નહિ.

રાજા બોલ્યો—વત્સ ! તારા પિતાની શું ભૂલ છે ? વસ્તુસ્થિતિ શું છે ? શ્રીયક બોલ્યો, રાજા, મારા લગ્નની ધામધુમમાં અનેક તૈયારીઓ થઈ રહી છે. મકાનો ધોળવાય છે. રંગબેરંગી ચિત્રો આલેખાય છે, પાણી છંટાય છે, ફુલકુંડાં ગોડવાય છે અને શસ્ત્રાસ્ત્રો સજવાની તૈયારી થઈ રહી છે. છેલા દિવસોમાં આ પ્રમાણે મારા કુટુંબમાં અતુલ આનંદની છાજ ઉછળી રહેલ છે. પણ કાલે મારા પિતાજીએ એચિંતા રાજસભામાંથી આવીને સભય વદને મને જણાવ્યું કે વત્સ, રાજાના મુખદર્શનથી અનુમાન થાય છે કે કેઈ વેરીએ મારા વિષે મહારાજાના કાન ભંભેર્યા છે, અને તેના પરિણામમાં આપણા કુળનો અકસ્માત ક્ષય થવાનો વખત આવી પહોંચ્યોં લાગે છે, મેં કહ્યું, પિતાજી, એમાંથી કુટુંબ રક્ષણ કરવાનો કાંઈ ઉપાય નહિ હોય ?—આપના બુદ્ધિ વૈભવમાં આખા રાજ્યતંત્રનું પોપણ સમાયેલું છે તો કુટુંબ રક્ષણ જેવી નજીવી બાબતનો માર્ગ આપનાથી અજ્ઞાત હોય ?

મંત્રીમુદ્રા.

૧૩૯

એમ મને લાગતું નથી. મારા પિતાજીએ કહ્યું બહાલા શ્રીયક ? સર્વ કુટુમ્બનું રક્ષણ થવું મુશ્કેલ છે પણ કુલસ્યાર્થમેક્ત્યજેત્ એ કથનાનુસાર માત્ર મારા એકના નાશથી સર્વ કુળનું રક્ષણ થઈ શકે તેમ છે, જો કે અઘોર કૃત્યની અનુમતીમાં તારું મન અચકાશે, પણ તેમ નહિં કરવાથી સમસ્ત કુળનો નાશ થશે અને વૈરીના મનો-રથો ફળશે માટે આવતી કાલે જ્યારે હું રાજાને નમન કરું ત્યારે મારું મસ્તક તારે છેદી નાખવું ને કહેવું કે “સ્વામીનો દ્રોહ કરનાર પિતા પણ વધ્ય છે” વળી હું મુખમાં કાળકુટ જેર રાખી રાજાને નમીશ એટલે વિષવ્યાપ્ત મારા દેહ પર તું ઘા કરીશ—મને હણીશ તો પણ તને પિતૃહત્યાનો દોષ લાગશે નહિં. આ પ્રમાણેના મારા પિતાના આચરણથી મેં તેમની વાત અંગીકાર કરી ને આજે નિર્ભાગ્ય શેખર એવા મારા હાથે મારા પિતાનો વધ (મારા પિતાના સ્વામીદ્રોહનું ફળ) આપ જોઈ શક્યા છે.

રાજા બોલ્યો, વત્સ, “ કાલે કેટલાક બોલતા હતા કે ” શકડાલ મંત્રી નંદ રાજાને મારી શ્રીયકને ગાદીએ બેસાડશે પણ આ વાત રાજા જાણતો નથી એ નાગર મંત્રી પોતાના કુટુમ્બ પેટ ભરશે જે માટે રાજાને ખુવાર કરશે, આ વચનો સાંભળી દેવ વાણીની પેઠે બાલ પ્રવાહ નિષ્ફલ ન હોય એમ ધારી ઇતિવૃત જાણવા માટે મેં તારા ઘેર તપાસ કરાવી, પરંતુ તારે ઘેર શસ્ત્રાસ્ત્રની તૈયારી થતી હોવાથી બાલકોના વચન ઉપર મને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ આવ્યો, ને તેથીજ તારા પિતાને દેખી કાલે મને ક્રોધ વ્યાપી રહ્યો હતો. પરંતુ તારા કહેવાથી સમજી શકાય છે કે તારા લગ્નના પ્રસંગે હથીયારો સજાય છે, આ પ્રસંગનો લાભ લઈ કોઈ કાવત્રાખોરે તારા પિતાનો નાશ કરવા આ પ્રપંચગાજી રચી લાગે છે, પણ આ પ્રમાણે ધૃષ્ટતા કરનાર કોણ છે ને તેનો હેતુ શું છે તે સમજવાની જરૂર છે. આ પ્રમાણે રાજા બોલી મૌન રહ્યા. સભામાં શોકની છાયા પ્રસરી વળી, કોઈ પણ બોલતું ન હતું, દરેકના મુખ ઉપર નિરાશાના ચિન્હો પ્રકટ થતા હતા, આ વખતે એક વ્યક્તિના હૃદયમાં જ આનંદની લહરીઓ ઉછળતી હતી—આ આજુબંધવ્યક્તિ તે આપણા પંડીતરાય વરૂચિ હતા.

ટુંક સમય જતાં એક કિશોર બાળક ઉભો થઈ રાજસભાની નિરવતામાં ભંગાણ પાડતો બોલ્યો કે, મહારાજા આપણા પંડિત વરૂચિજી બાળકોને ચણા આપી હંમેશાં ગોખાવે છે કે “ શકડાલ મંત્રી શ્રીયકને ગાદીએ બેસાડશે ” ને તેથી બાળકો પણ ચણા ખાતાં ખાતાં એમ બોલે છે. આ વચનો બહાર પડતાં, પંડિતજીના આજુબંધમાં અગ્નિ હોમાયો ને આનંદને ઠેકાણે ક્રોધની જ્વાળા દેખાવા લાગી, રાજાએ પણ તે વચનો સાંભળી પંડિતને પૂછ્યું કે કેમ તમોએ આ કાર્ય કર્યું છે ? પંડિતજી બોલ્યા કે મહારાજા એ મારી ભૂલ થઈ છે, મારી ભૂલ માફ કરો, ક્રોધવશ માણસ શું નથી કરતો ?

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજા બોલ્યો હે વરૂંચિ, તહારા દંભનો પડદો તોડનાર આવા બુદ્ધિશાળી પુરૂષને કપટના પંખામાં ફસાવી લેનો નાશ કર્યો અંતે કેવી ધૃષ્ટતા કરી છે, તહારા જેવા પુરૂષની હયાતી એ મારા દેશના કલંકરૂપ છે, માટે હું તને ફરમાન કરું છું કે તારે મારા રાજ્યનો ત્યાગ કરી ચાલ્યા જવું.

એમ કહી રાજા રાજસભામાંથી બહાર નીકળ્યો. (ઈ. સ. ૩૮૦) એક તરફ શ્રીયકે પણ પોતાના પિતાનો અગ્નિ સંસ્કાર કર્યો.

કેટલાક દિવસ પછી રાજાએ શ્રીયકને બોલાવી કહ્યું કે હે શ્રીયક, મારી અજ્ઞાનતાના લીધે મને મોટી નુકશાની મળી છે.

મહાન શક્તિશાળી મારી જમણી ભૂજરૂપ તારા પિતાનો હવે રાજ્યમાં અભાવ થયો છે, આ યાદી મને ક્ષણે ક્ષણે ખેદ ઉપજાવે છે. જે તેની સામે આખા રાજ્યની ચિંતા કરવાનું કામ પણ મારી ઉપર આવી પડ્યું છે, માટે તારા પિતાનું મંત્રીસ્થાન તું શોભાવ, એવી મારી ભાવના છે. રાજ્યનો હિત પ્રેમ, ને કૃત કૃત્યતા તારામાં સ્પષ્ટ તરી આવે છે, તેથી તું મંત્રીપદને સંપૂર્ણ યોગ્ય છે, તો તું મંત્રીમુદ્રા ગ્રહણ કર.

શ્રીયક બોલ્યો, મહારાજા મહારે મોટાભાઈ છે ને તે મારા પિતાની અનુજ્ઞાથી કોશ્યા ગણીકાને ત્યાં નિવાસ કરી રહેલ છે તે મંત્રીપદને યોગ્ય છે, તો તેમને મંત્રીમુદ્રા આપો.

આ વચનો સાંભળી શ્રીયકના વિનય તથા સંતોષ વૃત્તિથી આશ્ચર્ય પામતાં નંદરાજાએ સ્થુલીભદ્રને બોલાવતા માટે ચીકી લખી કોશ્યા વેશ્યાને ત્યાં મોકલ્યા.

પ્રકરણ ૬ હું.

“ પિતાના સમાચાર ”

બહાલી તને શું દુઃખ છે ? આ તારા ગુલાબી મુખ કમળની બાલાશ કેમ દેખાતી નથી ? કાંઈ ચિન્તાનું કારણ ઉપસ્થિત થયું છે કે શું ? અધીરા બનતા સ્થુલીભદ્રે વેશ્યાને પુછ્યું.

તમારી જેવા ઉત્તમ પુરૂષને પામી મને દુઃખ શાનું હોય ? સ્વામીનાથ ! માત્ર મારૂં દક્ષિણ નેત્ર ફરકે છે, તેથી કાંઈ અશુભની અગમચેતી મળવાથી આજે શું થશે, તે વિચારમાં બેઠી છું તેથી આપને સહેજે એમ લાગ્યું હશે, કોશ્યાએ યુક્ત પ્રત્યુત્તર આપ્યો.

સ્વામિનિ, આજે આપણા મહાન બહાર બે રાજ્યરો ઉભા છે ને અંદર દાખલ થવાની માંગણી કરે છે તો તેને અંદર આવવાની રજા છે ? વચમાંજ

મંત્રીમુદ્રા.

૧૪૧

ભયથી કંપતી દાગ્રીએ આવી જણાવ્યું, શું મને રાજસભામાં બોલાવવા આવ્યા છે કમળા એક વેશ્યાએ દાગ્રીને ગમગીનીથી પુછ્યું. તે સંજોગે તેઓએ કાંઈ જણાવ્યું નથી, દાગ્રીએ ટુંકમાં પતાવ્યું. ઠીક, ત્યારે તેમને પ્રવેશ કરાવી અહીં લઈ આવ, એમ વેશ્યાના શબ્દો નીકળતાંજ દાગ્રી સ્ત્રીપાઈઓને બોલાવવા ચાલી ગઈ, અને સ્થુલીભદ્ર પણ પોતાના શાંતિ ભૂવનમાં જઈને બેઠો. ટુંક મુદતમાં કમલા બે રાજપુરૂષોને લઈને આવી ઉભી રહી.

સ્ત્રીપાઈઓએ આવતાં જ કોશ્યાને નમસ્કાર કરી પુછ્યું, મહાશયા ? સ્થુલીભદ્રજી ક્યાં છે ? કોશ્યા આ શબ્દ સાંભળી આશ્ચર્ય પામી મનમાં ચિંતવવા લાગી કે, અહો રાજા મને સારા દિવસોમાં મુજરા માટે બોલાવતા હતા ને હું ધારતી હતી કે આજે રાજ્યના પરોણા આવ્યા હશે ને મને મુજરા માટે બોલાવતા હશે, પણ આ સિપાઈઓ તો સ્થુલીભદ્ર ક્યાં છે એમ પુછે છે ? તો સ્થુલીભદ્રજીનું શું કામ હશે, રાજાએ કદી પણ સ્થુલીભદ્રજીને આહવાન કર્યું હોય એમ જોવાયું નથી તો આશું ? રાજા શા માટે બોલાવતા હશે ? માફ દક્ષિણાંગ ફરકે છે, તો શું ફળ મળશે. તેની કાંઈ સુજ પડતી નથી. અસ્તુ, પણ શું થાય છે તે હું સાથે જઈને જોઉં એમ વિચારી સાથે ચાલી. સ્થુલીભદ્રજી પાસેના ભુવનમાં બેઠા છે.

બન્ને સ્ત્રીપાઈઓને લઈ શાંતિભુવનમાં બેઠેલ કુમાર પાસે જઈ અભિવંદન કરવાપૂર્વક વેશ્યા બોલી કે આ બન્ને રાજાસ્ત્રીપાઈઓ આપની પાસે કાંઈ જરૂરી કામે આવ્યા છે, કોશ્યા બોલી રહી કે તુરત બન્ને સ્ત્રીપાઈઓએ સ્થુલીભદ્રને નમસ્કાર કર્યો, સ્થુલીભદ્રે પ્રથમ બન્ને સ્ત્રીપાઈઓ તરફ જોયું. તે પછી જીર્ણ પરિચયની ઝાંખી થવાથી એક સ્ત્રીપાઈને ઉદેશીને પ્રકુલ્લવદને સહર્ષ હૃદયે મંત્રીપુત્ર બોલ્યો કે જયસિંહ ? તું અહિં ક્યાંથી, ઘણે વખતે ભેગો થયો, કુટુમ્બમાં ને ઘરમાં શાંતિ છે કે ?

જયસિંહ શકડાલ મંત્રીનો જુનો નોકર હતો. બાલ્યાવસ્થામાંજ મંત્રીના ઘરમાં રહેવાથી તેના ઘરમાં સંપૂર્ણ પરિચિત હતો એટલે સ્થુલીભદ્રે તેને જોતાંજ તુરત ઘરના કુટુમ્બની શાંતિનો પ્રશ્ન કર્યો.

સ્વામિન, કુટુમ્બમાં દરેક રીતે શાંતિ છે. આપ અહીં આવ્યા ત્યારથી આપને ઘેર લાવવાનો બહુ આગ્રહ રહ્યો છે ને બાપુજી તથા માજીને તો તે સંજોગે બહુ ઉત્કંઠા હતી. તેથી આપ ત્યાં નથી એટલું જ અશાંતિનું કારણ છે. એટલી જ સર્વને આનંદ મંગળમાં ખામી છે. છતાં પણ નાનું ભાઈના લગ્ન પ્રસંગે તો આપને ઘેર લઈ જવાનું યોગ્ય કરી રાખ્યું હતું. એમ કહેતા જયસિંહે એક પરખીડીયું સ્થુલીભદ્રજી સન્મુખ ધર્યું ને વળી બોલ્યો કે મહારાજા નંદરાજાએ આ પત્ર પહોંચાડવા મને મોકલ્યો છે. પિતાજી ને માતાજીની તળીયત તો સારી છે ને ? હું બાર વર્ષ થયાં ઘેર આવ્યો નથી તેથી પિતાજી ને માતાજીની સેવામાં આવવા

૧૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મને ઘણી ઇચ્છા રહે છે, અને અહિં આવ્યા છતાં પુત્ર સ્નેહને લીધે મને ખુશી રાખવા પીતાજીએ ૧૨૥ કોડ સુવર્ણ મહારનો ખર્ચ કરી મારું સંપૂર્ણ પાલન કર્યું છે. પિતાજી તો વૃદ્ધ થયા હશે તેથી પિતાની સેવા કરવાને અવસર છે તેથી હવે તો પિતૃભક્તિદ્વારા કાંઈ અશે પિતાના રૂબામાંથી મુક્ત થવા તીવ્ર ઉત્કંઠા જાગૃત થઈ છે. સ્થુલીભદ્રે પત્ર જોલતાં જોલતાં પિતૃભક્તિના અશ્રુ ગાળ્યા, સ્થુલીભદ્ર, પિતાજીનો ઇતિવૃત્ત આ પત્રમાં સૂચવે છે જેથી આપને જે વાંચતાં જ સર્વ વિદીત થશે. જ્યસિંહ નીચું જોઈ ઉત્તર વાળ્યા.

સ્થુલીભદ્રે પત્ર વાંચવાની શરૂઆત કરી તો તેમાં નીચે પ્રમાણે પંક્તિઓ પડી હતી.

વત્સ સ્થુલીભદ્ર,

વરૂચીના કપટયુક્ત પ્રયોગથી મંત્રી શકડાલનું અવસાન થયેલ છે તો તેના સ્થાનને યોગ્ય શોભાવનાર પુરૂષ તરીકે તમો ત્યાં રહેલ છો, પણ તમારી જેવા બાહોશ નરને શાંતિ પકડી બેસી રહેવું યોગ્ય નથી તો હવે પછી શું કરવું તે સંબંધે તમારી હાજરીની અગત્ય છે. માટે આ પત્ર દેખી તમો આ પત્ર લઈ આવેલ માણસ સાથે તુરત આવવાનું બને તેમ કરશો.

આ પત્ર વાંચતાંજ ખિન્ન હૃદયે પત્ર આપી વેશ્યાને ઉદ્દેશીને બોલ્યો કે- રાજા મને જરૂરી કામ માટે બોલાવે છે માટે હું હવે જઈશ. મને રજા છે ? કોશ્યા પત્ર વાંચી બોલી કે, સ્વામીન ? આપ આ શું બોલો છો, હું બાર વર્ષ થયાં બુદ્ધી રહી જ નથી તો હવે હું એકલી બુદ્ધી કેમ રહી શકું ? માટે મારું મન આપને જવામાં હા પાડી શકતું નથી. સ્થુલીભદ્ર બોલ્યો, બહાલી, માત્ર મારા બાર વર્ષના નિવાસમાંજ પીતાજીએ ૧૨૥ કોડ સોના મહારોનો ખર્ચ કરી નાખ્યો છે. તેણે મને અત્યારસુધી પાળ્યો છે પણ હું તેની ભક્તિ સેવા કરી શક્યો નહિ. મનની ઇચ્છા મનમાં રહી અને પિતા સ્વર્ગલોકને પામ્યા. તો તે સંબંધે કાંઈ ન બની શક્યું, પણ રાજાનું તેડું આવ્યું છે તો તેને ના કેમ પાડી શકાય ?

કોશ્યા બોલી કે, જો આપને જવાની ઇચ્છા છે તો આપ પાછા આવો ત્યાં સુધી એક માણસને અહિં મુકતા જાઓ, અને તુરત પાછા આવવાનું લક્ષ્યમાં રાખશો.

કોશ્યાના આ પ્રમાણે રજા વચન મળતાં સ્થુલીભદ્ર સુંદર વસ્ત્રો પહેરી પોતાના એક નોકરને અહિં રાખી રાજ સભા તરફ ચાલતો થયો. (ચાલુ)

વર્તમાન સમચાર.

૧૪૩

વર્તમાન સમાચાર.

શ્રી વઢવાણ કેમ્પમાં પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજશ્રીના વંદનાર્થે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના સભાસદો આસો સુદિ તૃતીયા શનીવારે પધાર્યા તે પ્રસંગે સ્વીવારના વ્યાખ્યાનમાં ગવાયેલ—

“ આગ્રહ-પત્રિકા. ”

રાગ—(વાદ્મીક ઓર તુલશી કહગયે કલીયુગ આવેગા.)

કાન્તિવિજય ગુરૂરાજ પધાર્યે, વરતે લીલા લહેર,
શાન્ત-દાન્ત-ગુણવન્ત, એ સન્તની, સહુ પર છે બહુ મહેર.
ચતુર્માસ ગુરૂ આસ રહ્યાર્થી, લાભ અમોને બહુ થાવે,
જામનગરની ટોળી આવી ગઈ, ભાવનગર ભાવે આવે. (૨) કાન્તિવિજય.
જામનગરની મન્ડળી આવ્યે, શાસન શોભા બહુ વાધી,
શનીવારની દ્રેઘન તે મુજબ, ઠીક તમે ભાઈઓ સાંધી. (૨) કાન્તિવિજય.
શનીવારે સ્નેહે આવેલા, એ દિન ચારજ રોકાણા,
આપ તો સર્વે સમજુ છો તો, સાનમાં સમજુ દ્યો શાણા. (૨) કાન્તિવિજય.
પ્રાતઃ સ્મરણીય પૂજ્યપાદશ્રી, વિજયાનંદ સૂરીરાયા,
અપર નામ શ્રી આત્મારામથી, જગમાં જેહજ ઓળખાયા. (૨) કાન્તિવિજય.
પંજાબ દેશમાં ધર્મ ફેલાવ્યો, નામ હતું ના જ્યાં જરીયે,
તે ઉપગાર એ મહા પુરૂષનો, કેમ કદાપિ વિસરીયે. (૨) કાન્તિવિજય.
દેશો દેશમાં જે નરવરની, કીર્તિ અખડિત છે વ્યાપી,
તે ગુરૂ ભક્તિથી ભાવપુરીમાં, આત્માનંદ સભા સ્થાપી. (૨) કાન્તિવિજય.
એ સભાના સભાસદો ભલે, વન્દન કરવા અહિં આવ્યા,
આવ્યા તો સંઘને મન બહુ ભાવ્યા, પણ વાતકરો કાં ઝટ જાવા. (૨) કાન્તિવિજય.
આવ્યા-આવ્યાને. “ લક્ષ્મી ” મોટું, “ ઉતાવળ ” નું શીદને લાવ્યા,
જામનગરનું એજ હતું પણ, સંઘની આગળ ના ફાવ્યા. (૨) કાન્તિવિજય.
સભા આવી તો પ્રમૂખ પ્યારા, મગનલાલભાઈ છે આવ્યા,
શેઠ ગુલાબચંદભાઈને સાથે, ઉપ-પ્રમૂખ ભલે આવ્યા. (૨) કાન્તિવિજય.
સેક્રેટરી વળી વલ્લભદાસભાઈ, ત્રણે મળી અમ કામ કરો,
જવા ઉતાવળ કોઈ ન કરે એ, કૃપા કરી સહુ કાન ધરો. (૨) કાન્તિવિજય.
કમળ-કાન્તિ-ગુરૂ હંસને, વલ્લભ, વલ્લભ, વલ્લભદાસ જરી,
કેમ્પનો સંઘ આ શું કહે છે તે, સમજો સાચા સેક્રેટરી. (૨) કાન્તિવિજય.
જોઈન્ટ-સેક્રેટરી હરજીવનભાઈ, અરજી અમારી આ રાખો,
મરજી હશે પણ જવા ન દઈશું, એ સહુને સ્નેહે ભાંગો. (૨) કાન્તિવિજય.

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વેરા જુઠાભાઈ, ગીરધરભાઈ, વળી, દામોદરભાઈ, એ શાણા,
જવા ઊતાવળ ઝટ જો કરશે, તો થાશે તાણું તાણા. (૨) કાન્તિવિજય.
પૂજા-પ્રેમી માણેકલાલ ભાઈ, પૂજનો રસ લેજો દેજો,
દેવ ગુરૂની ભક્તિનો દહાવો, નીરાંતે રહી લેવા કહેજો. (૨) કાન્તિવિજય.
ફતેહચંદ ભાઈ ખાસ ખજાનચી, ખજાનો ખોલી દો હાનો,
મગનલાલભાઈ ફેટોઆફર, ફેટો દ્યો અહિં રહેવાનો. (૨) કાન્તિવિજય.
ભાઈચંદભાઈ સહ પરશોતમભાઈ, દલાલ છે સાથે આમાં,
ખરી દલાલી અમારી કરજો, કરજો નહિ ખરી સોદામાં (૨) કાન્તિવિજય.
સવચંદભાઈ ને નાનચંદભાઈ સહ, મુનીમ ભલે આવ્યા નક્કી,
જવા ઊતાવળ જો કોઈ કરશે તો થઈશું અમે જરૂર જક્કી. (૨) કાન્તિવિજય.
હવે બાકીમાં હીંમત-બાળુ, બે બાળક દીસે નાના,
બાળક ને શું ઝાઝું કહીયે, એ રહેશે છાનામાના (૨) કાન્તિવિજય.
ગવૈયા રામજી હારમોનીયમમાં, કડી મજની આ ગાજો,
સંઘ સકળનો આગ્રહ સમજી, “ઊતાવળા કોઈ ના થાજો” (૨) કાન્તિવિજય.
તબલચી ત્રણ તાલ દઈ કહેજો, રહેજો, -રહેજો-સહુ રહેજો,
સંઘ સકળની આ વિનતડી, ધ્યાનમાં મેમાનો લેજો. (૨) કાન્તિવિજય.
રંગવિજય ને ચતુરવિજય સહ, લાભવિજય અહિંયા સોડે,
જશ-નાયક-ને મેઘ-પુન્ય-મળી, આઠ મુનિ ભવિ મન મોડે. (૨) કાન્તિવિજય.
એક મુનિનો એક દિ ગણતાં, આઠ દિવસ છે રહેવાનું,
સંઘ સકળ સહ મનસુખ વિનવે, નામ ન લેશે જવાનું. (૨) કાન્તિવિજય.
કાન્તિવિજય ગુરૂ રહ્યા તો આવ્યા, આપ સહુ અમ આંગણીયે,
સહુના મન મનાવી જાજો, છેજ અમારી માગણી એ. (૨) કાન્તિવિજય.
રવિ ઊગ્યો સોનાનો આજ કે, વાર ખરેખર છે ફળીયો,
પુન્યશાળી ગુરૂ પગલાં થાતાં, પુન્યશાળી મેજો મળીયો.
કાન્તિવિજય ગુરૂરાજ પધાર્યે વરતે લીલા દહેર.
શાન્ત-દાન્ત-ગુણવન્ત એ સન્તની-સહુ પર છે બહુ મહેર.

લી૦ મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ. વઠવાણ કેમ્પ.

આશો સુદિ ૪ રવીવારના વ્યાખ્યાનમાં મેમાનોને રોકવા માટેની “ આગ્રહ-પત્રિકા ”
ગવાયાબાદ, વેરા જુઠાભાઈ શેઠનું તેજ દિવસે, એટલે રવિવારે જવા માટેનું સમયોચિત
ભાષણ-તે ઉપર શ્રી સંઘનો વિશેષ આગ્રહ-અને છેવટે પૂજ્ય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રીનું તત્
સખંધી વિવેચન, અને “ રહેવું એ ઉચિત છે ” એ મધુર વાક્ય નીકળતાં હા-ના-નું
હુકમનામું કેમ્પના શ્રી સંઘના લાભમાં થતાં તત્ સમયે ગવાયેલી કવિતા.

દરબારી કાનડો—(આવરદા વ્યર્થ વીતાઈ. અથવા પોપટ પીંજર નહિ તહાઈં.) એ રાગ

થીયું, હુકમનામું અમારું (૨) થીયું હુકમનામું અમારું (૨)
હવે ચાલસે કંઈ ના તમારું..... થીયું હુકમનામું.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૫

આપને રહેવા બહુ બહુ કીધું, કીધું તે કહો શા સારૂ,
જરૂર જવાનું આજ નથી એ, નિશ્ચયથી હું ધારૂં (૨) થીયું હુકમનામું.
સંઘની આજ્ઞા વિના ન જવાશે, જશો શી રીતે વારૂ,
અમે નીરાંતે માટે બેઠા છી, રાખી બિઘાડું ખારૂં. (૨) થીયું હુકમનામું.
આવી ઉતાવળ કરશો એતો, કોઈને નથી ગમનારૂં,
આવ્યા આજને જવા કહો તો, ઠીક નથીજ થનારૂં. (૨) થીયું હુકમનામું.
કાલે આવ્યાને આજ જવાની, કાઢો વાત શા સારૂ,
ચુરતું વચન વિચારો બહાલા, અમને છે હિત કરનારૂં (૨) થીયું હુકમનામું.
રહો રહો એ ફરી ફરી કહીયે, સહુને લાગે એ ખ્યારૂં,
જવાનું નામ બે ઝટ લેશો તો, લાગશે અમને ખારૂં. (૨) થીયું હુકમનામું.
મનસુખ તહારૂં કાલનું નોતરૂં, છે એનું શું ધાયુરૂં,
પછી બીજાના માટે કહેને, શું છે ખાસ વિચારુરૂં (૨) થીયું હુકમનામું. (૨)

લી૦ મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ.

વઢવાણ-કેમ્પ.

આશો શુદ્ધિ ૫ સોમવારના વ્યાખ્યાન વખતે થઈ પડેલી મુંઝવણ.

“ મ્હારી-મુંઝવણ. ”

રાગ-હોરી

શીદને રહ્યો છું મુંઝારૂં મનસુખ તું, શીદને રહ્યો છું મુંઝારૂં.....
મમ મુંઝવણની વાત શી કરવી, મોટી છે એ મ્હારા ભાઈ,
કહું કહું થઈને રહ્યો છું પણ હું, ગયો છું ખાસ ઘુંચાઈ,
સુઝે નહિ આમાં કાંઈ. શીદને
મેમાનતો બહુ મહેનત કરતાં, પરાણે રહ્યા છે રોકાઈ,
ઉતાવળા સહુ થાય એ કહું તો, વાતમાં શી છે વધાઈ,
નથી એમાં કાંઈ વડાઈ. શીદને
મેમાનો મુરખી સર્વે છે, બહુ ઝાઝા વ્યવસાઈ,
તાણ રહેવાની કરતાં બેવું, બપ ન દીલડાં દુઃખાઈ,
બયે ના કો વિખરાઈ. શીદને
કોઈ કહેશે તેં તહારૂં તાકયું, સ્વાર્થતા છેજ જણાઈ,
પણ બીજાના આમંત્રણ છે, તેનું શું છે ભાઈ.
થશે ઠપકાની ચડાઈ. શીદને
કોઈ કહેશે તું ત્હારી મેળે, તર્કવાદી બની બાઈ,
તર્ક વિતર્ક કરે કાં ઠાલા, બમાં જરી ગભરાઈ,
કરીશમાં ઝટ બરપાઈ. શીદને

૧૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેઇ કહેશે બહુ ડાહ્યા ન થઇયે, બેઠા છે ડાહ્યાભાઈ,
 વળી વકીલ ને સર્વ શેઠીયા, સમજે એમાં વડાઈ,
 ખરે છે એજ મોટાઈ. શીદને

કેઇ કહેશે તને મેમાનોની, પંચાત નથીરે અપાઈ,
 તાણુમાં જરીયે નરમ ન થાજે, લેજે ન એ પટલાઈ,
 પટેલ ને છે જ સોંપાઈ. શીદને

મેમાનોનું રાખવા જાતાં, ગામનું જાય ઠેલાઈ,
 સુડી-વચ્ચે સોપારી મ્હારે, આવી પડી છે આંહિ,
 ન લાગે કાંઈ નવાઈ. શીદને

હા-ના-નો હવે ફેંસલો આપો, કાન્તીવિજયજી સાંઈ,
 મ્હારી મતી તો ગઈ છે સુંઝાઈ, બન્નેથી ગયો છું દબાઈ, મચી છે પૂરી લડાઈ
 શીદને રહ્યો છું સુંઝાઈ.

“ છેવટની-માફી ”

રાગ-(વાજ્યાં હોય તે જાણુ-હો રામગાણુ વાજ્યાં)

ખમજો ખામી અમારી, મેમાનો,
 ખમજો ખામી અમારી-
 ભક્તિ શું કરીયે તમારી. મેમાનો.

અમે વ્યવસાઈ, ઝાઝા જંજળી, વિધ વિધ વર્ગના વ્યાપારી,
 ખરદાસ ખાસ જો બની ન અમથી, તો પણ ગણજો સારી. મેમાનો.

અમથી આપનું કાંઈ બન્યું નથી, કથીયે શું વારંવારી,
 આપ અમારે આંગણુ કયાંથી, એજ રહ્યાછી વીચારી, મેમાનો.

ધંધામાં મજુલ અમે છી એથી, જઈ વળી રહેજો વિસારી,
 અવિનય-ભૂલ-જે થઈ તે સર્વની; માફી માગી છી સંભારી. મેમાનો.

વીવાના ટાંણે સગા સહુ આવે, આવે સંબંધીયો અપારી,
 સ્વામીભાઈ તો ધર્મ-પ્રસંગે, આવે એ ભાગ્ય બલીહારી. મેમાનો.

સ્વામીભાઈના સગપણુ જેવું, અવર ન સગપણુ ભારી,
 સ્વામી ભાઈની ભક્તિ સમજીયે, સમક્ષિ શુદ્ધિ કરનારી. મેમાનો.

પુષ્પને બદલે પુષ્પની પાંખડી, ભક્તિની લ્યેને સ્વીકારી,
 અધૂરી ભક્તિને પૂરીજ માનજો, અંતરથી લેજો અવધારી. મેમાનો.

ધન્ય ઘડી ! ધન્ય ભાગ્ય ! આ કેમ્પના, કે આબ્યા તમે આ વારી,
 તમને લાબ્યા શુર કાન્તીવિજય તો, શુરના સહુની આભારી. મેમાનો.

આપ આવ્યેથી શાસન શોભા, થઈ બે દિન બહુ સારી,
 પંચતીર્થની પૂજા સાંભળતાં, હરખ્યા છે નરને નારી. મેમાનો.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૭

મનસુખને મન હર્ષનો ઉભરો, આવે છે ઉરમાં અપારી,
ગાવાને ટાંણે ગળું બેઠું તો, ગાય શી રીતે લલકારી.

મેમાનો ખમજો ખામી અમારી.

લી૦ મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ. વઢવાણ-કેમ્પ
ૐ શાન્તિ.

“ શ્રી વઢવાણ કેમ્પમાં ચતુર્માસ ખીરાજતા પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજજી શ્રી કાન્તિ-
વિજયજી મહારાજ સાહેબ, તથા મહારાજજી શ્રી, રંગવિજયજી, ચતુરવિજયજી, લાલવિજયજી
જશવિજયજી, નાયકવિજયજી, મેઘવિજયજી, અને પુન્યવિજયજી આદિ દાણા ૮ ના દર્શનાર્થે
શ્રી જમનગરથી શેઠ પોપટલાલભાઈ, ધારસીભાઈ તોરા, તથા પારેખ મોહનલાલભાઈ વીગેરે
“ શ્રી મોહન-મન્ડળી ” સહિત ૨૫ ભાઈઓ ભાદરવા વદ ૪ શનીવારે, અત્રે પધારેલા તે સમયે
સ્વીવારને વઢી પંચમીના વ્યાખ્યાનમાં ગવાએલ.

“ આગ્રહ-પત્રિકા. ”

રાગ-(કેશરીયા યાશુ-પ્રીત કરીરે સાચા ભાવશું.)

ગુરૂના ગુણ ગાશું, ભાવ ધરીને સાચા રંગશું, પ્રવર્તક ખ્યારા કાન્તિવિજય ગુરૂ, ખીરાજે છે આ શહેર, ચતુર્માસમાં આનંદ વરતે, વરતે લીલા દહેર રે	ગુરૂના.
શાન્ત, દાન્ત, ગુણવન્ત, ભદન્ત, ને, સન્ત મહા મુનિરાય, વૃદ્ધ અને અનુભવી દાદાને, જોતાં આનંદ થાય રે.	ગુરૂના.
રંગવિજય, ને ચતુરવિજય સહ, લાલવિજયજી સોહે, જશ, નાયક ને મેઘ, પુન્ય, મળી, આઠ મુનિ મન મોહે રે.	ગુરૂના.
ગુરૂના દર્શન કરવા ભાવે, ભવીજન કેઈ કેઈ આવે. પુન્યશાળી ગુરૂ પગલાં થાતાં, લાભ ધણો અહિં થાવે રે.	ગુરૂના.
જમનગરની ટોળી મળની, ગુરૂ દર્શન ભલે આવી, શેઠ પોપટભાઈ આદિ પધાર્યે, ટોળી ખાસ દીપાવી રે.	ગુરૂના.
આવી અમારે આંગણ એ તો, ગુરૂ મહારાજ રહ્યાથી, જવાની હમણાં વાત ન કરજો, રહેજો ખાસ કૃપાથી રે.	ગુરૂના.
સ્વામીભાઈનો સરસજ મેળો, ગુરૂ રહેતાં અહિં મળીયો, રવિ ઉગ્યો સોનાનો આજ કે, વાર ખરેખર ફળીયો રે.	ગુરૂના.
મોહનભાઈ ને કુલચંદ બે છે, છગનલાલ બે આમાં, નામ ન લેશો જવાનું હમણાં. નહિતો યાશું સામા રે.	ગુરૂના.
જેવંતભાઈ ને ભાભા નથુ, જગજીવનભાઈ દલાલ, ખરી દલાલી અમારી કરજો રહેવા માટે હાલ રે.	ગુરૂના.
ગુલાબચંદભાઈ ને પ્રેમચંદભાઈ, વળી પાનાચંદભાઈ આવ્યા, અભેચંદ ને વીરચંદભાઈ. સહુ, થશે ન આશ્ચર્ય જવા રે.	ગુરૂના.

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાનજીભાઈ ને મનસુખભાઈ, વળી નાનચંદભાઈ છે નક્કી,
જવા ઉતાવળ જરી કરશે તો, અમે થશું બહુ જક્કી રે. ગુરના.
ડોસાભાઈ ને નરસેરામ છે, વળી છે ચત્રભુજભાઈ,
“ જમાદાર ” કહેવાય ભલે પણ, ચાલશે જરી નહિ આંહિ રે. ગુરના.
ગલાલચંદભાઈ ને નથુ વલ્લભજી, પોપટલાલભાઈ આવ્યા,
આવ્યા તો સહુને કહેજો, કહેજો, કરે ન ઉતાવળ જવા રે. ગુરના.
દુર્લભદાસ તો કવિ ને લેખક, સમજો મનમાં ગાજું,
દુર્લભ મેળો મળ્યો આ ગમજી, વગાડો સ્થીરતા વાજું રે. ગુરના.
ચોધવજી મહારાજ ગવૈયા, સતાર સરસ બજાવે.
છે સુરદાસ પણ પ્રભુ ગુણ ગાઈ, આનંદ બહુ ઉપજાવે રે. ગુરના.
સતાર બજાવી, સલા સજાવી, કડી મજાની ગાજો,
તારમાં તાર મીલાવી કહેજો, “ કોઈ ન હમણું બજો ” રે. ગુરના.
કદલા મહારાજનું નામ છે છેલ્લું, હશે ન કોઈ હવે બાકી,
અબાણ્યો હું કોઈ નામ રહ્યું તો, માશી માશું પાકી રે. ગુરના.
આઠ મુનિના દર્શન કરવા, આવ્યા ભલે કરી ઠાઠ,
એક મુનિનો એક દિ ગણો તો, સહેજે થાય દિન આઠ રે. ગુરના.
વઢવાણ કેમ્પ શ્રી સંઘ અત્યારે, “ આગ્રહ-પત્રિકા ” જોલે,
સંઘ સકળ ગુર કાન્તીવિજયની, જય, જય, જય, જય, બોલે રે. ગુરના.
ગુરની સાજો, મનસુખ, ભાંજો, “ મોહન-મન્ડળી ” આજો,
દેવ-ગુરની ભકિત કરો એ, “ ચંદ્રોદય-મન્ડળી ” માજો રે.

ગુરના ગુણ ગાશું ભાવ ધરીને સાચા રંગશું.

લી—મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ. વઢવાણ-કેમ્પ

“ ભાદરવા વદિ ૪ સ્વીવારતી રાત્રીએ સકળ સંઘ-શેઠ પોપટલાલભાઈ વીંગેરે પાસે-
આગ્રહ કરવા જવાથી, તેમજ પર્યુપણમાં ભાદરવા શુદ્ધ ૩ ના રોજ જળયાત્રાનો વરધોડો-
વરસાદના કારણે નહિ નીકળેલ હોવાથી, ભાદરવા વદિ ૭ મંગળવારે સદરહુ જળજાત્રાનો-
મહાન-વરધોડો કાઢવાનું નક્કી થવાથી, સહુ મેમાનોને ખાસ રહેવાનો વિશેષ આગ્રહ કરો,
ભાદરવા વદિ ૮ છુધવારે જવાનું નક્કી કરો જય બોલાવવામાં આવી, તે રવિનો રાત્રીની સર્વ
હકીકત દર્શક સોમવારના સવારના વ્યાખ્યાનમાં ગસાયેલી કવિતા. ”

રાગ-સારંગ-(હળીમળી પાણી જઈયે ચાલો સાહેલી.)

હળી મળી દર્શન જઈયે, ચાલો આનંદે, ગુર ગુણ ગાઈને, રસ વાણી લઈયે (૨)
કાન્તિવિજય મહારાજ પસાયે, આનંદ વરતે ખાસ,
બમનગરની ટોળી આવ્યેથી, ઉરમાં વાધ્યો ઉઠાસ. હળીમળી.
પ્રભાવના શ્રીફળની સવારે, બપોરે પૂજા ભણાય,
નગાર-ડંકા. તાલ-કાંસીનો, જેવા મન લલચાય. હળીમળી.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૯

ડાંડીયારસનો રસ બહુ જામ્યો, લેઈ મળની હોંચ, નરનારીની લીડ થઈ, થઈ, ગીડદી ખીચોખીચ	હળીમળી.
પીસ્તાલીશ આગમની પૂજ, લણાવી બહુ ઠાઠમાં, સંઘ સકળ સોહિ પૂજમાં, સોહિ મુનિવર આઠ.	હળીમળી.
એ ટોળીની ભક્તિ-ભાવના, જોઈ થયો મન દોર. જળજળત્રા છે બાકી તે ચડે તો, થાયે ભલકો ઓર.	હળીમળી.
જળજળત્રા તો જરૂર કાઢવી. કાઢવી એ સહુ હોય, તે માટે પોપટભાઈ પાસે, ગયા રાત્રે સહુ કોય.	હળીમળી.
શેઠ પોપટભાઈ સાથ મંડળને, કીધી અમે આ વાત, જળજળત્રામાં ટોળી કાઢીને, કરો શોભા ભલી ભાત.	હળીમળી.
શાસન શોભા વધશે એ તો, સહુને રૂંચું ખાસ, મત મેળવવા લેગા થઈને, પાડ્યો ઓર પ્રકાશ.	હળીમળી.
મોહનભાઈને, કુળચંદ બે છે, છગનલાલ બે આમાં, સામા થવાની વાતને સમજી, ઉભા રહ્યા ઝટ હામાં.	હળીમળી.
જેવંત ભાઈને, ભાભા નથુ, જગજીવનભાઈ દલાલ, ખરી દલાલી અમારી કીધી, ખપ્યો અમારો માલ.	હળીમળી.
ગુલાબચંદભાઈ, ને પ્રેમચંદભાઈ, વળી પાનાચંદભાઈ આવ્યા, અલેચંદભાઈ, ને વીરચંદભાઈ સહુ, થયા ન આગ્રહી જવા.	હળીમળી.
કાનજીભાઈ, ને, મનસુખભાઈ વળી, નાનચંદ ભાઈ છે નક્કી, જક્કી ન જરીયે થયા એ આમાં, ખાત્રી થઈ છે પક્કી.	હળીમળી.
ડોસાભાઈ ને, નરભેરામ છે, વળી છે ચત્રભુજભાઈ, “ જમાદાર તું જોર ખરૂં છે, વાત બધી સમજાઈ.	હળીમળી.
દુર્લભદાસ તો કવિ ને લેખક, સહુની સમજી હા, દુર્લભ મેળો મળ્યો જાણીને, કહે શી રીતે ના.	હળીમળી.
ગલાલચંદભાઈને નથુવલમજી, પોપટલાલભાઈ આવ્યા, આગ્રહ સહુને સમજી સ્નેહે, કરી ન ઉતાવળજવા.	હળીમળી.
ઓધવજી મહારાજે મળનો, સતાર-તાર મીલાવ્યો, “ કોઈ ન હમણાં જાણે ” એ કહી ગાઈ, રસ ખુબ ઠીક જમાવ્યો.	હળીમળી.
તારની સાથે તાર મળે તો, બાજે સરસ સતાર, મન-વચ-કાયાનો તાર મીલાવી, ભક્તિ કરો શ્રીકાર.	હળીમળી.
કલ્પા મહારાજનું નામ છે છેલ્લું, હવે ન રહ્યું કોઈ બાકી, જળજળત્રા ભાઈ ચડે તો, શોભે રહે જો પાખી.	હળીમળી.
સંઘમાં વળી સાકરની લહાણી, કરવા ખાસજ કીધું, શેઠ પોપટભાઈ આગ્રહ જાણી, સંઘે બીલી લીધું.	હળીમળી.

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મેમાન તો બહુ મહેનત કરતાં, રહે બુધવાર બપોર,
બહુ તાણીને હવે ન કહીશું, વાપરશું નહિ જોર.

હળીમળી.

રવી ગયોને સોમજ આગ્યો, વહે નિરંતર કાળ,
મનસુખ કહે સહુ દેવ-ગુરૂની, ભક્તિમાં રહી ઉજમાળ.
હળીમળી દર્શન જઇયે, ચાલો આનંદે. ગુરૂ શુભ ગાઇને,
રસ વાણી લઇયે.

લી૦ મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ. વઠવાણ-કેમ્પ.

“ ભાદરવા વદિ ૭ મંગળવારના દિવસે જળ જાત્રાનો મહાન વરદાંડો નીકળ્યો તેની શોભાનું વર્ણન દર્શાવતી શુધવારના સવારના વ્યાખ્યાનમાં ગવાયેલી કવિતા. ”

રાગ-(જો દીન જાવે ભવીકા તીર્થમે-ઉત્તમ વો માની.)

જોતાં જળ જાત્રા કેરો ઠાઠરે, સુજ મન લોભાણું,
જોવાને મળીયા ચોકે ચોક, ચોકે ચોકરે, બહુ લોકરે, શી શોભા વખાણું.

નેજ, નગારચી, ઘોડો, ઢોલ, ત્રાંસાની જોડો, જોવા જન કહે ઝટ ઢોડો,
ટપા ગાડીનો નહિ પારરે. હેડું હરખાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

હાથી અંઝાડી સારી, ખેન્ડ વાજાઓ ભારી, ટુકડી બે મનહર નારી.
ગાવે સુરાગે વિધ વિધ રાગનું. મનોહારી ગાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

બગીચો વળી મોટર ગાડી, જોવે જન ચિત્ત ચોટાડી, ઇચ્છે હો દાડી દાડી,
ઈંદ્ર ધ્વજ તો ફરકે ફરર, ફરર, ગગને જઇ જાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

બાળક બેઠેલો પાટ, આગ્યા પછી ઘોડા આઠ. જામ્યો બહુ ઠાઠમાઠ,
સાંભેલા સોહે સુર સમ શોભતા, અલબેલા પીછાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

મીયાનો, સુખપાલ સાજન, સોહે વળી રનેડે મહાજન, વરતે છે સંપનું ભાજન,
પાણી સાકરનું ચોકે ચોકમાં બહુ બહુ વપરાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

સુરજ સુખી ને નેજ, સાચા છે કીમતી રેજ, જોતાં તર થાય કલેજ,
દુધની વળી ધારાવાડી સાથમાં; બળી બાકુળ માનું. જોતાં જળ જાત્રા.

પ્રભુની શુભ પાલળી સોહે, જોતાં જન મનડાં મોહે, ભવીને પ્રેમે પડી બોહે,
સોહે ચોવીશી-પડીમા-ધાતુની, મહા મંગળ જાણું, જોતાં જળ જાત્રા.

રમઝમ તો રથ શુભ ભાળી, મૂર્તિ મહાવીર નિહાળી, જાણી મેં કાલ દીવાળી,
લહો લેનારા નર ધન્ય, ધન્ય છે, ખરચું શુભ નાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

ટોળી વળી જામનગરની, ભક્તિ ન જાયે વરણી, સાચી છે એ શુભ કરણી,
ડોકો કાંસીને જોવા, શહેરનું સહુ ત્યાંજ ચોભાણું. જોતાં જળ જાત્રા.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૫૧

જળ જત્રા નીકળી ભારી, શાસન શોભા થઇ સારી, મંગળદિન મંગળકારી,
ચંદ્રોદય મંડળી મનસુખ સાથમાં, ગાવે ખુબ ગાણું.

જેતાં જળ જત્રા કેરો ઠાઠરે, મુજ મન લોભાણું.

લી. મનસુખલાલ ડાયાભાઈ શાહ. વઢવાણ-કેમ્પ.

છેવટે ચાકરી અરદાસમાં ખામી આવી હોય તે માટે “ ખમજો ખામી અમારી ” એ ગીત ગવાયા બાદ, શ્રી જામનગરના મેમાનો તરફથી ભાઈ દુર્લભદાસે આભાર દર્શાવ્યા બાદ, પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજજીશ્રી કાન્તીવિજયજી મહારાજશ્રીએ આવા પ્રકારનો સ્વામીભાઈઓ વચ્ચેનો પરસ્પર પ્રેમ જોઈને, સકળ જૈન સમાજ પરસ્પરની પ્રેમ ગાંડથી જોડાય એ આશિર્વાદ ઉચ્ચારી બહુજ મંત્રોષ જાહેર કર્યો હતો અને છેવટે સકળ સંઘે મુજનાયકજી મહારાજજીશ્રી વાસુપુજ્ય મહારાજની જય બોલાવી હતી.

શહેર ભાવનગરમાં આચાર્ય વગેરે પદવી પ્રદાનો.

આ સંબંધમાં ગયા અકમાં કેટલાક સમાચારો અમોએ પ્રકટ કરેલ છે, વળી આ પહેલાં ખીજા જૈન, જૈનેતર પેપરોમાં આ સંબંધી વિસ્તારથી સમાચારો આવી ગયેલ હોવાથી ટુંકામાં બાકી રહેલ હકીકત આપીએ છીએ. શ્રી મોટા દેરાસરજીમાં કારતક, શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ શ્રી શત્રુંજય તીર્થની રચના કરી હતી. તેમાં સવારમાં પરમાત્માને ખીરાજમાન કર્યા હતા. તથા કુંભ સ્થાપના કરવામાં આવી હતી જે ક્રિયા શેઠ વાડીલાલભાઈ અને તેમના કુટુંબ તરફથી કરવામાં આવી હતી. તેમજ અગ્રાઈમહોત્સવ આજથી શરૂ થતાં વિવિધ પૂજા દરરોજ બહારથી બોલાવવામાં આવેલ ભોજક પ્રાણુસુખભાઈવડે ભણાવવામાં આવતી હતી. અગ્રાઈમહોત્સવનો સંબંધો અર્ચ વોરા જુડાભાઈ સાકરચંદ તરફથી કરવામાં આવતા તે લાભ તેમણે લીધો હતો. કારતક વદી ૪ ના રોજ નવગ્રહનું, દશ દિગ્પાલનું પૂજન વગેરે કરવામાં આવ્યું હતું. વદી ૫ ના રોજ જળયાત્રાનો વરઘોડો ચડાવવામાં આવ્યો હતો. વદી ૬ ના રોજ આચાર્ય પદવી આપવાનું મુહૂર્ત સવારના ૧૧ા વાગે હોવાથી સવારના આઠ વાગ્યાથી (ચતુર્વિધિ સંઘ) સંખ્યા બંધ બાઈઓ ભાઈઓ, દાદાસાહેબની વાડીમાં આવવા લાગ્યા અને તે ક્રિયા માટે ઉભા કરેલા સમીયાણામાં બેઠકો લેવા માંડી હતી. પદવી પ્રદાનની ક્રિયા નવ વાગ્યાથી શરૂ થઈ હતી. મુહૂર્તનો ટાઇમ થવા દરમ્યાન શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજીએ બહાર ગામથી આવેલ સહાનુભૂતિના પત્રો તથા તારો વાંચી સંભળાવ્યા હતા જે નીચે મુજબ હતા. બહાર ગામથી સારી ગ્રંથ્યામાં મહેમાનો પધાર્યા હતા.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી, જૈન વિશ્રાંતમંદીર મુંબઇ. શાહ લલુભાઈ મતોરદાસ અમદાવાદ. શાહ કેસરીચંદ ભાણુભાઈ ખીલીમોરા. હરીપુરા જૈનસંઘ, જીવીવદાસ ધરમચંદ સુરત. રાંદેરથી શાહ છોટાલાલ નવલચંદ, અમરચંદ અગરાજ આંદા. અંબાલાલ નગીનદાસ ખોરસદ. વડોદરા, વેળવપર જૈન સંઘ, ચંદુલાલ નયુભાઈ ભરૂચ, જુનાગઢ જૈન સંઘ. આચાર્યશ્રી અગ્નિતસાગરજી, મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી મુંબઇ. મુનિરાજશ્રી ધર્મવિજયજી જંજીસર. મુનિશ્રી

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાયકવિજયજી તથા પં. ઉમંગવિજયજી અમદાવાદ. મુનિશ્રી ધર્મવિજયજી હીંગડી. સાધ્વીશ્રી હીમતશ્રીજી સુડા. શેઠ દલપતભાઈ ભગુભાઈ અમદાવાદ. શેઠ કેશવલાલ વીરચંદ. શાહ મગનલાલ ઠાકરશી. શાહ કેશવલાલ મગનલાલ દોશી મણીલાલ નયુભાઈ. શાહ પુંગલાલ દીપચંદ. શાહ કચરાભાઈ અમૃતલાલ. ઝવેરી મોહનલાલ સુનીલાલ. શાહ અંબાલાલ જુલાખીદાસ. બાણુ રતનલાલ સુનીલાલ મુંબઈ. મુંબઈ કાંટાસંઘ સમસ્ત. શાહ નાનચંદ મૂળચંદ, ઝવેરી જોદાલાલ સુનીલાલ. શાહ સુનીલાલ રીખવદાસ, મોહનલાલ લક્ષ્મીચંદ. ચમનલાલ ખુખચંદ, શ્રી પાર્શ્વજીનમંડળ, અંબાલાલ છોટાલાલ વડોદરા. વાંકાનેર જૈનસંઘ, પેથાપુર જૈનસંઘ. વકીલ ડાયાભાઈ હકમચંદ, શાહ સરૂપચંદ પુનમચંદ પેથાપુર. ગોધા જૈન સંઘ, શા. જ્યેષ્ઠ વેલશી, શાહ જગનલાલ ન્યાસચંદ નાણાવરી, શાહ અમૃતલાલ ત્રિભુવન ભરૂચ. શાહ લલુભાઈ નારણજી વલસાડ. શ્રી જૈન ગુરુકુળ-શ્રી શ્રાવિકાશ્રમ પાલીતાણા. શાહ વિક્રમદાસ વાલજી શીહોર. જૈન વર્ધકમંડળ જંજુસર વગેરે સ્થળેથી સંદેશાઓ આવ્યા હતા. નીચેના ગૃહસ્થોએ હાજરી આપી હતી. નગરશેઠ વિમલભાઈ મયાભાઈ, તથા રમણભાઈ સારાભાઈ, ડાહ્યાભાઈ પુંગલાલ દીપચંદ અમદાવાદ, શેઠ વાડીલાલ પુરૂષોત્તમ તથા શેઠ ધરમચંદ નાગરદાસ રાણપુર. ઝવેરી મગનલાલ નગીનદાસ વીરચંદ વલસાડ. જુખણદાસ ભગવાનદાસ ભરૂચ. શેઠ નાનચંદ કીકાભાઈ સુરત. તળાડી મથુરદાસ જગનલાલ દેહગામ. મણીલાલ ધરમચંદ અંકલેશ્વર. વેલાભાઈ ધ્રુવચંદ ખીલી-મોરા. મોહનલાલ સ્વરૂપચંદ આમોદ. નરૌતમ અમીચંદ ખોટાદ. વાડીલાલ કેશવલાલ વડોદરા. ખોડીદાસ માધવજી વઢવાણકાંપ વગેરે ગામના જૈન બંધુઓ પણ આવ્યા હતા.

ભાર બાદ શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન સંઘ અને દીગંબરી જૈન સંઘની વતી બાયાણી હરિલાલ જીવરાજે આચાર્ય પદવી પ્રદાન માટે સહાનુભૂતિ બંને સંઘો વતી દરશાવી હતી. ટાઇમ બરાબર થતાં પન્થાસજી શ્રી કેશરવિજયજી મહારાજને આચાર્ય પદવીનો વાસક્ષેપ નંખાતા શ્રી વિજય કેશરસૂરિ નામ આપવામાં આવ્યું હતું. પ્રથમ વસ્ત્રપ્રદાન અમદાવાદના નગરશેઠ વિમલભાઈ તરફથી અને પછી વાડીલાલભાઈ તરફથી આ પદ માટે કરવામાં આવ્યા હતા. પછી પન્થાસજી શ્રી દેવવિજયજી મહારાજને મહોપાધ્યાયની પદવી તથા પન્થાસજી શ્રી લાભવિજયજીને પ્રવર્તક પદવીનો વાસક્ષેપ થતાં નામ નિષ્પત્ત કરવામાં આવ્યા હતા. ચતુર્વિધ સંઘમાં ભારે ઉત્સાહ ફેલાયો હતો. છેવટે શ્રીકૃષ્ણની પ્રભાવના થતાં સર્વે વીખરાયા હતા. બપોરે શાંતિસ્નાન ભણાવવામાં આવ્યું હતું, સાંજના નોકારશીતું જમણુ તે ખરેખર જમણુ ભાઈ વાડીલાલભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુરવાળા તરફથી હતું. આ શહેરમાં ભૂતિ પૂજક જૈન બંધુ, સ્થાનકવાસી જૈનબંધુ અને દિગંબરી જૈનબંધુ સાથે બેસીને જમ્યા અને તેજ નોકારશી ખરેખરી કહેવાય તેવી નોકારશી જાણુવા પ્રમાણે ભાવનગરમાં પ્રથમ જ આ વખતે થઇ છે. ત્રણે ફીકરા એકત્ર થઇ બંધુભાવે સાથે બેસી જમ્યા તેના શુભનિમિત્ત શેઠ વાડીલાલભાઈ હોવાથી તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે. એ રીતે પદવી પ્રદાન મહોત્સવ પુરો થયા પછી વઢી ૮ ના રોજ આ શહેરના દીવાન સાહેબ ત્રીભુવનદાસ કાળીદાસ (કાઉન્સિલર સાહેબ) ના પ્રમુખપણા નીચે આ શહેરની પ્રજાની મીટીંગ ઉક્ત આચાર્ય મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજને અભિનંદન આપવા મેળવવામાં આવી હતી. જેમાં પ્રમુખ સાહેબ. વકીલ ગુલાબરાયભાઈ, શેઠ કુંવરજી આણંદજી, ફતેહચંદ

અંથાવલોકન.

૧૫૩

કપૂરચંદલાસન અને વક્રીલ ન્યાસચંદ લક્ષ્મીચંદ વગેરેએ અભિનંદન આપવા માટે વિવેચનો કર્યા હતાં. આંવા પ્રસંગ જ્ઞેન કામના મુનિરાજને માટે પ્રથમ હતો. વગેરે પ્રસંગો ગયા માસમાં પ્રાપ્ત થયા હતા. —

૨. બુહારીમાં શ્રી ઉપધાન તપ માહારોપણ મહોત્સવ.

તત્ર ગિરાજમાન આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી તથા આચાર્ય શ્રી વિજયલક્ષ્મિસૂરિજીના ઉપદેશથી ઉપધાન તપ નિર્વિધે સંપૂર્ણ થતાં માહારોપણ સાથે અઢાઇ મહોત્સવ તથા શ્રી શત્રુંજય તથા પાવાપુરી તીર્થની રચના કરવામાં આવી હતી. માગશર શુદ્ધ ૨ થી તે શરૂ થયેલ છે. શેઠ મોગાજી ગલાજી તથા સુરચંદ જેતાજીના નામથી આમંત્રણ પત્રિકાઓ પ્રકટ થયેલ છે. અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરે પણ સાથે રાખવામાં આવેલ છે.

૩ શ્રીતળાજી-કાઠીયાવાડમાં શ્રી ઉપધાન તપ માહારોપણ મહોત્સવ.

તત્ર ગિરાજમાન આચાર્ય શ્રી વિજયમોહનસૂરિજી મહારાજના ઉપદેશથી ઉપધાન તપ થતાં તે પૂર્ણ થવાથી માહારોપણ માટે આમંત્રણ પત્રિકા (કંઠાત્રી) મેતા કલ્યાણજી માણેકચંદના નામથી પ્રકટ થયેલ છે. માગશર શુદ્ધ ૩ થી અઢાઇ મહોત્સવ શ્રી ગીરનારજી સમવસરણુ પાવાપુરી આદિ તીર્થોની રચના સાથે શરૂ થયેલ છે. શાંતિસ્નાત્ર લજ્જાવવામાં આવ્યું હતું. સ્વામીવાત્સલ્ય પણ થપાં હતાં.

અંથાવલોકન અને સાહાર સ્વીકાર.

પ્રાકૃતરૂપમાળા—પ્રણેતા અનુયોગાચાર્ય પન્યાસ શ્રી વિજ્ઞાનવિજયજી ગણિ શિષ્યરત્ન મુનિશ્રી કસ્તુરવિજયજી, પ્રકાશક શ્રી જ્ઞેન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા અમદાવાદ તરફથી ભેટ મળેલ છે. આ એક વ્યાકરણનો ગ્રંથ છે. જેમાં પ્રાકૃતશબ્દ-ધાતુરૂપ-સંધિ-નિયમ-તદ્વિત-અવ્યયકારક-કૃદંત-શબ્દ ધાતુકાશાદિ વિગેરેનો સંગ્રહ છે. તેના પ્રણેતા મહારાજશ્રીએ વિદ્વતાપૂર્વક લખી તેના અભ્યાસીને સરલતા કરી આપી છે. આ ગ્રંથ પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસ માટે આવકારદાયક છે. આ ગ્રંથમાં આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી વગેરેની છબીઓ દાખલ કરી ગુરૂ ભક્તિ દર્શાવી ગ્રંથની ગૌરવતામાં વધારો કર્યો છે. કિંમત ૧-૮-૦

શ્રી ગજસાર મુનિ પ્રણીત દંડક પ્રકરણ — આ ગ્રંથના પ્રકાશક ઉપરોક્ત સભા છે. આ ગ્રંથમાં મૂળ સાથે તેનો અનુવાદ-શબ્દાર્થ-વિસ્તરાર્થ, યંત્ર પરિશિષ્ટ, ટીપણી વગેરે આપી પ્રકરણના અભ્યાસી માટે ઘણોજ ઉપયોગી બનાવેલ છે. ગુજરાતી ભાષાના જાણુ માટે તે ખાસ અભ્યાસ કરવા જેવો લખેલ છે. શાળાઓમાં ચલાવવામાં પણ તે ઉપયોગી થઈ પડે તેવું છે. અમે તે માટે લાઝામણુ કરીએ છીએ. કિંમત ૧-૦-૦

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી અમદાવાદ જૈન પાઠશાળાનો સં. ૧૮૨૫ ની સાલનો રીપોર્ટ—આ શાળામાં સાધુ, સાધ્વી, મહારાજ તથા કન્યાઓ અને શ્રાવિકા વગેરેને (સ્કુલમાં જનાર જાહેનોને સ્કુલ-લેશન સાથે) ધાર્મિક અભ્યાસ કરાવવામાં આવે છે. સંસ્કૃત શિક્ષણમાં વ્યાકરણ તર્ક તથા ન્યાય અને માગધીનું પણ જ્ઞાન શિક્ષકો રાખી આપવામાં આવે છે.

વ્યવહારિક જ્ઞાન લેનારને વાંચન લેખન વગેરે પણ શીખવાય છે. અમદાવાદ શહેરના પ્રતિષ્ઠિત જૈન ગૃહસ્થોની કમીટીથી આ સંસ્થાનો વહીવટ ચાલે છે. મેનેજર તરીકે શાહ હીરાચંદ કક્ષત્ર ભાઈ લાગણી પૂર્વક કાર્ય કરે છે. આ ખાતાના તેઓ બુના અનુમતી છે. કંઈક શીવણ વગેરે ઉદ્યોગનું કાર્ય હાલ શરૂ કરેલ છે જે યોગ્ય છે આ સંસ્થાને અમદાવાદ નિવાસી બંધુઓએ પુરતી મદદ આપવાની જરૂર છે. અમે તેની ઉત્તતિ ઇચ્છીએ છીએ.

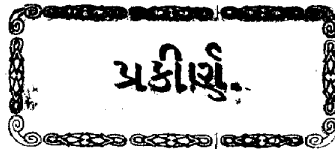
ચૈત્યવંદન સુત્રાર્થ વિધિ સહિત - લેખક ચતુરસાગરજી જૈન મહારાજ પ્રકાશક ટ્રેવેતાંબર જૈન કાર્યાલય, મોતી કટરા, આગ્રા. આ ગ્રંથમાં હિંદિ ભાષામાં ચૈત્યવંદન વિધિ અને અર્થ સહિત પાઠો આપવામાં આવેલ છે. કિંમત એક આનો વાંચવા લાયક છે.

શ્રી યશોવિજયજી વિરચિત ચોવીશી અર્થ સહિત --શેઠ ઉજમશીભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની વતી શેઠ નાગરદાસ ભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ તરફથી ભેટ મળેલ છે. અર્થ વાંચવા લાયક છે.

શ્રી પાલીતાણા ગૌરક્ષા ખાતાનો સંવત ૧૮૭૬ થી સંવત ૧૮૮૨ ના અશાહ વદી ૩૦ સુધીનો રીપોર્ટ.—આ રીપોર્ટ અમેને અભિપ્રાય માટે ખાસ મોકલેલ છે. આ સંસ્થાનો છ વર્ષનો રિપોર્ટ આ સાથે છે તેનો વહિવટ અને હિસાબ ચોખવટવાળો છે. વળી ત્યાંના માનદ અધિકારી અને પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થોની કમીટીથી આ સંસ્થાનો વહીવટ ચાલે છે એમ તેના રીપોર્ટ ઉપરથી માલમ પડે છે તેથી કાર્ય વ્યવસ્થિત હોય જ. આવી સંસ્થાનો રીપોર્ટ દર વર્ષે કે દર બે વર્ષે પ્રકટ થવો જોઈએ એમ તેના કાર્યવાહકને તે માટે ભલામણ કરીએ. છીએ. આ રીપોર્ટની સમાલોચના પુરી કરતાં એકવાત અમારે જણાવવી પડે છે કે, આ સંસ્થાના સંબંધમાં એક ચર્ચાપત્ર અમેને મળેલું જે ગયા માસના અંકમાં છપાએલ છે જેમાં “શ્રી પાલીતાણામાં ગૌરક્ષા પાંજરાપોળ” આ નામની સંસ્થા છે તે લખેલ છે છતાં તેના આ રીપોર્ટમાં શ્રી પાલીતાણા ગૌરક્ષા ખાતું એમ શબ્દો છે પાંજરાપોળ શબ્દ નથી. વળી અશકત દોરોને ત્યાં રાખવામાં આવતા નથી એમ જણાવેલ છે; પરંતુ રીપોર્ટ વાંચતાં તેમજ પ્રતિષ્ઠિત વીઝટરોના પાછળ મુકાકાતના શેરાઓ વાંચતા અશકત દોરોને રખાય છે અને રીતસર સાર થતી જોવાય છે. જેથી તે ચર્ચાપત્ર મોકલનાર બંધુએ ખાત્રી કરી પછી તે સંબંધી જેટલી હકીકત સત્ય હોય તે જણાવવી જોઈએ.

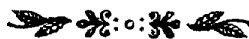
પ્રકીર્ણ.

૧૫૫

નોંધ અને ચર્ચા.

અમારા તરફથી હાલમાં શ્રી પંચ પ્રતિકમણ સૂત્ર અર્થ સહિત પ્રકટ થયેલ છે. કોઈ સામાન્ય પ્રસંગે, હવેથી આ સભાએ (સીરીઝના અંથ સિત્તાય) દરેક અંથે મુદલ કિંમતે આપવાનો ધારો કરેલો છે આ અંથ પણ તેમજ અપાશે તેવી વાત રા. કુંવરજીભાઈ સાથે થયેલ છતાં, તેમજ આ સભા સાથે તેમની સભાનો આમન સામન અંથે લેટ આપવાના ધોરણ અનુસાર અંથ માત્ર લેટ આપ્યા છતાં; માગશર માસના પ્રકટ થયેલા તેમના જૈનધર્મ પ્રકાશ માસિકમાં અમારા આ અંથની કિંમતના સંબંધમાં “ કિંમત રૂ. ૧૧૧૧ રાખી છે તે પુસ્તકની ઉપયોગીતા જોતાં કાંઈક વધારે જણાય છે ” એવી અયોગ્ય ટીકા આ પ્રતિકમણ સૂત્રની બુકની બાબતમાં કેમ કરવામાં આવી તે અમે સમજી શકતાં નથી. રા. કુંવરજીભાઈ કે તેમની સભાના પુસ્તક પ્રકાશની કિંમતની બાબતમાં અમારે કાંઈ કહેવું નથી; પરંતુ આ સભાનો મુદલ કિંમતે આપવાનો ધારો હોઈ આ બુકની મુદલ કિંમત જ લેવામાં આવે છે (તેટલું જ નહિ પરંતુ આ અંથની ત્રણ હજાર કોપી પ્રકટ થયેલ હોવાથી ૨૫૦૦) કોપી દક્ષીણમાં બેઝવાડા, ગંદુર, બારસી ટાઉન વગેરે શહેરોમાં તદ્દન વગર કિંમતે પ્રચાર થવા અને આપણા વસતા ત્યાંના બંધુઓને ખરી જરૂરીયાત હોવાથી લેટ મોકલી, ત્રણસો અમારા લાઇફ મેમ્બરોને લેટ ધારા પ્રમાણે મોકલી, સો કોપી બીજી રીતે લેટ જશે માત્ર સો કોપી ઉપરોક્ત હકીકત પ્રમાણે મુદલ કિંમતે સભાને આપવાની છે વગેરે હકીકત છે અને પોતે જાણે છે છતાં કિંમત વધારે જણાય છે તેવી ટીકા તેઓશ્રીને કઈ રીત અનુસાર કરવી પડી તે અમે સમજી શકતા નથી. ખેર ! હવે રા. કુંવરજી ભાઈ પોતાની સભા તરફથી પ્રકટ થતાં પુસ્તકો આ સભાની જેમ મુદલ કિંમતે કે (અમારી મુદલ કિંમત છતાં વધારે તેઓશ્રીને લાગી તો) ઓછી કિંમતે હવે પછી આપશે તો આ અયોગ્ય ટીકા માટે અમોને આનંદ થશે અને જૈન સમાજ તેમની સભાના પ્રકટ થતાં અંથોનો વધારે સારો લાભ લેશે; અમે નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ કે તેઓશ્રી જરૂર તેમ કરે.

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક દુઃખદ પ્રસંગ.

થોડાક વખત પહેલાં લાલ શાહીથી, પ્રેસના નામ સિવાય એક જૈનની સહીથી શ્રીમાન્ આચાર્યો અને આજેવાન મુનિ મહારાજઓની નિંદા કરનાર એક હેન્ડ-બીલ અમદાવાદથી પોસ્ટ મારફતે ઘણા ગામોએ પહોંચેલ છે. આ હેન્ડ-બીલની લાખા ભૂષ્ટ અને લયંકર એટલી બધી છે કે જૈનકુળમાં જન્મેલ કે જૈન નામ ધારણ કરનારાને શોભેજ નહિં તેટલુંજ નહિં; પરંતુ વિવેકનો લોપ કરી દરેક મુનિ મહારાજોને અયોગ્ય રીતે ચીતરવાનો અતિ અધમ અને પાપી પ્રયત્ન કર્યો છે. કે જેથી કોઈપણ જૈન વ્યક્તિને ચાંચતાં-હૃદયમાં આઘાત થવા સાથે દારૂણ દુઃખ થાય તેવું છે. આવી રીતે સુખાઈ કરી હેન્ડ-બીલ પ્રકટ કરી જૈન શાસનને ઉતારી પાડવાનો દુષ્ટ ઇરાદો સ્પષ્ટ જણાય છે. આવું હેન્ડ-બીલ પ્રકટ કરનાર જૈન હોઈ શકેજ નહિ, પરંતુ નીચ અને હલકી કોટીના મનુષ્યને પણ ન શોભે તેવું ગલીચ કૃત્ય છે. જ્યાં જ્યાં આ હેન્ડ-બીલ પહોંચ્યું છે, ત્યાં ત્યાંનો સમગ્ર સંઘ (દરેક જૈન વ્યક્તિ) ખગલળી ઉઠી છે. એમ જૈન પેપરોદ્ધારા જણાયું છે. આવા મનુષ્યો આજે નહિં તો કાલે જો પાપનો ઘડો ફુટશે, તેવી શ્રદ્ધા રાખીને બેસી નહિં રહેતાં જૈન સમાજે આવા મનુષ્યને શોધી તેની ખબર લેવાની જરૂર છે. આ કે કોઈ ધાર્મિક વિષયોના ચર્ચાના પ્રસંગે પણ આવી કે બીજી રીતના નિંદાના હેન્ડ-બીલો પ્રકટ કરવાથી સમાજ કે ધર્મને લાલ થયોજ નથી. આવા આત્મી જૈન સમાજના-હૃદયને વસોવી નાંખનારા આ કાર્ય કરનાર કે તેને મદદ કરનાર માટે અમારો સખત તીરસ્કાર દુઃખદ લાગણી સાથે જાહેર કરીયે છીએ.

તૈયાર છે.

“શ્રાવક ઉપયોગી ખાસ ગ્રંથ.”

તૈયાર છે.

“શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથ.”

આચાર એ પ્રથમ ધર્મ છે એમ શાસ્ત્રકારો કહે છે, તે શું છે તે આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. રાત્રિના ચતુર્થ પહેરે (બ્રાહ્મમુહુર્ત વખતે) શ્રાવકે જાગૃત થઈ શું ચિંતવવું? ત્યાંથી માંડીને આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી કેવા આશયથી તથા કેવી વિધિથી શું કરવી? રાત્રિએ શયનકાળ સુધીમાં, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મ આજ્ઞાઓના પાલન તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ? વગેરે અનેક ગૃહસ્થ ઉપયોગી જીવનમાં પ્રતિદિન આચરવા યોગ્ય સરલ, હિતકાર યોજના આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. શ્રાવકધર્મને માટે જીંદગીની શરૂઆતથી વ્યવહાર અને ધર્મના પાલન માટે પ્રથમ શિક્ષારૂપ આ ગ્રંથ છે, ખરેખર જૈન થવા માટે એક ઉત્તમ ગ્રંથ છે. કોઈ પણ જૈન નામ ધરાવનાર વ્યક્તિ પાસે તેના પઠન પાઠન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ. કિંમત મુદ્દલ રૂ. ૦-૮-૦ માત્ર આઠ આના પોસ્ટેજ જુદું.

“શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ.”

સર્વ ધર્મ સ્થાનની ભૂમિકારૂપ એકવીશ શ્રાવકના ગુણનું વર્ણન, ભાવશ્રાવકના લક્ષણો, ભાવ સાધુના લક્ષણો સ્વરૂપ અને ધર્મરત્નનું અનંતર, પરંપર કૃણ, અનેક વિવિધ અઠ્ઠાવીશ કથાઓ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, પ્રથમથી છેવટ સુધીના તમામ વિષયો ઉપદેશરૂપી મધુર રસથી ભરપૂર હોઈ તે વાંચતા વાચક જાણે અમૃત રસનું પાન કરતો હોય તેમ સ્વાભાવિક જણાય છે. વધારે વિવેચન કરતાં તે વાંચવાની ખાસ લલામણુ કરવામાં આવે છે. અનેક નવીન વસ્તુનું જ્ઞાન પણ થાય છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

“કાવ્ય સાહિત્યનો અપૂર્વ ગ્રંથ.”

“કાવ્ય સુધાકર.”

(રચયિતા—આચાર્ય શ્રી અજીતસાગરજી મહારાજ.)

કાવ્યકલા અને સાહિત્યનો એક સુંદર નમુનો કે જે સામાયિક રસથી ભરપૂર છે, તેવા હૃદયદ્રાવક ૪૩૫ વિવિધ કાવ્યનો સંગ્રહ છે. આ કાવ્યોમાં કાવ્યઝરણુનો નિર્મળ પ્રવાહ અસ્ખલિતપણે વહે છે, જે આ ગ્રંથમાં સંપૂર્ણ કળામાં દીપી નીકળે છે, જેથી વાચકને રસ ઉત્પન્ન કરે છે. આ ગ્રંથમાં ચાર વિભાગ ૧ કાવ્ય કિરણાવલી, ૨ કાવ્ય કૌમુદી, ૩ સાહિત્યસાર અને ૪ શ્રી આનંદધનજી પદનો કાવ્ય (કવિતા) રૂપે અનુવાદ એ ચારનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. તમામ કાવ્યો એકંદરે સરલ, સુંદર, રસયુક્ત, હૃદયદ્રાવક, અને ભાવવાહી છે. સામાજિક, નૈતિક, ધાર્મિક, વિષયો સાથે પ્રાસંગિક અને કુદરતી વર્ણનોથી બનેલાં આ કાવ્યો હોઈને દરેક મનુષ્યને ઉપયોગી છે. દરેક મનુષ્યે લાભ લેવા જેવું છે. હંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુંદર રેશમી કપડાના પાકા બાંધડીંગથી અલંકૃત કરેલ સાગરસા પાનાનો આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

મળવાનું ઠેકાણું—“શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા”—ભાવનગર.

ખરો ધર્મ વર્તનથી બતાવી શકાય છે.

કોઈ પણ માણસની ધાર્મિક ભાવનાઓ જેમ તેના ધર્મનો એક ખરો ભાગ હોય છે તેમ તેનું વર્તન પણ તેના ધર્મનો એક ખરો ભાગ છે. ઇશ્વર વિષેની તમારી પોતાની ખરી ભાવનાઓ કયી છે તે જાણવા ઇચ્છા હોય તો નીચેના પ્રશ્નના જવાબ આપો:—“ ઇશ્વર વિષેના વિચારની મારા વર્તન ઉપર કેટલી અસર રહે છે ? ” તમારી જે ભાવનાઓની અસર તમારા વર્તનને રહે છે તેના કરતાં તમારા ધર્મમાં વધારે મહત્તા નથી એ વાત નિર્મળ મનથી સ્વીકારી કામકાજ કરો. જે માણસને શુદ્ધવાર્ષણના નિયમનું જ્ઞાન છે, તેમાં રહેલા સત્યનો જે સ્વીકાર કરે છે તે કોઈ ઘર પડતું હોય છે તો તેનાથી દૂર નાસે છે, ઘરને છાપરેથી તે કઢી કુદકો મારતો નથી. આજ પ્રમાણે કોઈ માણસને પ્રીતિના નિયમવિષે જ્ઞાન હશે, તેના સત્યનો તે સ્વીકાર કરતો હશે તો પૂરી પાડવા જેવી ન્યૂનતાઓ કેટલી છે તેની તે તપાસ રાખતો રહેશે ને મનુષ્યનો તે મિત્ર થઈ પડશે.

પોતાના જાતિભાઈઓ તરફનું કર્તવ્ય એ સેવાનું મૂળતત્ત્વ છે. પોતાના જાતિભાઈઓ અને ભગિનીઓ માટે પોતાના જીવન; પોતાના આત્માનો ત્યાગ કરવો એ સિવાય બીજો કોઈ પણ માણસ ઇશ્વર આગળ ધરી શકે નહિ, પ્રભુનાં દ્વાર ખુલ્લું થવા માટે વ્યક્તિ જીવન અને સાધુતાના સદ્ગુણના વિકાસની જરૂર છે. આ વિકાસ માટે આવશ્યક સેવાની માગણી દરેક મનુષ્ય આગળ થતી રહે છે.

દેશના સામાજિક પ્રશ્નોના નિર્ણયમાં અમુક ધર્મ કેટલો ઉપયોગી થઈ પડે છે એટલુંજ માત્ર જોવું એ ધર્મની પુરતી કસોટી છે એમ હાલનું જગત વધારે અને વધારે માનતું જશે. તમારા પોતાના ધર્મ તરફ દૃષ્ટિ ફેરવો, તેનાથી તમારા દેશની ઉન્નતિ થાય છે કે કેમ તેની તપાસ કરો. તે કાંઈ કામ કરે છે કે નહિ તેની તજવીજ કરો, જે કોઈ પરિણામ આવવાં જોઈએ તે તેનાથી આવે છે કે નહિ તેની તપાસ કરો, જે માણસ સંપૂર્ણ રીતે ધર્મનિષ્ઠ રહે તેને સમાજ સેવા તથા દેશાભિમાન તરફ કેટલું પ્રોત્સાહન થાય છે ? હિંદુસ્તાનના લોકો આગળ, પહેલાં નહિ આવેલ ઘણી બાબતો રબુ થઈ છે. પ્રયોગશાળાની પદ્ધતિથી તેઓ પોતાના ધર્મમાં રહેલા સત્યની અજમાયશ લેવા ઇચ્છા રાખતા હોય તો પોતાના દેશના કઠિન પ્રશ્નો સામે બાથ લીડવામાં, તેનો યોગ્ય નિર્ણય કરવામાં તેનાથી કેટલી શક્તિ, કેટલું પ્રોત્સાહન મળે છે તે તેમણે જાણવું જોઈએ.

સામાજિક સેવાના સન્માર્ગ.